

Ajuntament de

Badia
del Vallès

ACTA

Expedient núm.:	Òrgan col·legiat:
PLN/2018/6	El ple

DADES DE CELEBRACIÓ DE LA SESSIÓ

Tipus de convocatòria	Ordinària
Data	30 / de maig / 2018
Durada	Des de les 18:34 fins a les 21:27 hores
Lloc	Sala de Plens
Presidida per	Eva María Menor Cantador
Secretari	Carmen Coll Gaudens

ASSISTÈNCIA A LA SESSIÓ

DNI	Nom i Cognoms	Assisteix
77123566N	Alvaro José Pacheco Comino	SÍ
38062022N	Antonio Rodríguez Yáñez	SÍ
47249172L	Elena Malysheva Sojer	SÍ
44989236V	Elisabet Ruiz Romero	SÍ
33896972D	Encarnación Rodrigo Morales	SÍ
01925637P	Eva María Menor Cantador	SÍ
47235133X	Iván Sanz Pérez	SÍ
46644747B	Joaquim Jesús Duran Redondo	SÍ
47173117W	Josep Martínez Valencia	SÍ
43510749Q	José Pérez Jiménez	SÍ
34764081H	María José Granados Martínez	SÍ
33900306P	Maria Pilar Paz Sierra	SÍ
44989196T	Montserrat Jiménez Molina	SÍ
34731851B	Rafael Moya Camarón	SÍ

Ajuntament de Badia del Vallès

Avinguda Burgos s/n, Badia del Vallès. 08214 (Barcelona). Tel. 937182216. Fax: 937182042

Ajuntament de

Badia
del Vallès

77126306S	Rafael Muñoz Contreras	SÍ
34743630Z	Ruben Toro Alvarez	SÍ
46605841K	Teresa Carceller Labaleta	SÍ

Assisteix la interventora municipal Sra. Jessica Vázquez Sánchez

Una vegada verificada per la secretària la constitució vàlida de l'òrgan, la Presidenta obre la sessió, procedint a la deliberació sobre els assumptes inclosos en l'ordre del dia

A) PART RESOLUTIVA

Aprovació de l'acta de la sessió anterior

Favorable

Tipus de votació: Unanimitat

S'aprova l'esborrany de l'acta de la sessió ordinària del Ple Municipal que va tenir lloc el dia 25 d'abril de 2018 sense necessitat de lectura atès que tots els membres del consistori disposaven del text.

Contra la modificació de la Llei 1/2000, de 7 de gener d'Enjudiciament Civil (Expedient 1513/2018)

Favorable

Tipus de votació: Unanimitat

L'alcaldesa intervé per assenyalar que en un punt dels atesos ha hagut una petita modificació a petició del regidor del Partit Popular.

A continuació la secretària llegeix la part dispositiva de l'acord.

L'alcaldesa dona la paraula al senyor Rafael Moya Tinent d'alcaldesa de Presidència que diu: «Esperamos recibir al apoyo de los diferentes grupos para aprobar la propuesta de acuerdo que ahora presentamos, como indica el titulo se trata de reprobar la modificación de la ley 1/2000 de 7 de enero de enjuiciamiento civil, por que con esta modificación no se resolverá el problema real de la ocupación por diferentes motivos que pasará a enumerar.

Primero la inmensa mayoría de ocupaciones no se está dando lugar en primeras residencias de particulares sino en pisos vacíos de entidades financieras. Segundo porque no distingue entre ocupación delictiva y ocupación por necesidad. Tercero el redactado final de la ley no da garantías que los fondos de especulación inmobiliaria no puedan acabar beneficiándose de esta ley. Cuarto se está intentando utilizar el pequeño propietario como excusa pero realmente a quien acabara beneficiando será a los grandes propietarios. Esto conllevará un probable colapso de los servicios sociales de los ayuntamientos con son los que tendrán que gestionar el realojo de estas familias. Quinto la ley no plante ninguna medida para penalizar la existencia de pisos vacíos que es la única manera de luchar de manera efectiva contra las ocupaciones, obligando a poner estas viviendas en circulación. Como se ha leído en esta propuesta planteamos diferentes puntos para buscar soluciones que van desde la creación de la figura de piso en custodia para los particulares, a fin de evitar la ocupación.

Ajuntament de Badia del Vallès

Avinguda Burgos s/n, Badia del Vallès. 08214 (Barcelona). Tel. 937182216. Fax: 937182042

Un cambio de actitud en la manera de afrontar las actuaciones por parte de mossos para que puedan actuar en la recuperación de pisos de particulares de una manera eficiente.

Creemos que es imprescindible una elaboración por parte de la Generalitat de un Plan Integral para atajar el fenómeno de la ocupación y que la Generalitat controle los pisos vacíos de grandes propietarios con la intención que dejen de serlo, se pongan en circulación y dejen de ser un problema para ser una solución, y si no son capaces de hacer frente a esta competencia que es exclusivamente suya que la cedan a los ayuntamientos, pero que cedan la competencia y los recursos para que la podamos llevar a cabo.

Ya se ha llevado por parte del PSC a trámite al Parlament de Catalunya esta propuesta de resolución donde además las propuestas anteriormente explicadas también se reclama a los grandes tenedores que regularicen mediante contratos de alquiler social los casos de personas ocupantes, en riesgo de vulnerabilidad social, que acrediten arraigo en el municipio y sin problemas de convivencia, que no sean solamente las administraciones quien tienen que realizar estos contratos de alquiler sino que los grandes tenedores los que estén obligados. Además incluir en este paquete de medidas una proposición de ley de Medidas de Fomento del Alquiler Estable de la vivienda con medidas efectivas, integrales y adecuadas para avanzar en la solución de los problemas de la vivienda.»

Seguidament l'alcaldeessa dona la paraula a la senyora Elisabet Ruiz regidora no adscrita que diu: «Después de la dura crisis que estamos atravesando las familias para el rescate de la banca, una crisis, que más que una crisis, es una estafa; no solamente hemos visto la pérdida de sus viviendas a numerosos vecinos/as y amigos/as, algunos de los cuales han quedado endeudados y sin vivienda, sin demasiadas posibilidades de levantar cabeza durante bastantes años, quedándoles una carencia de gran parte de la deuda. Otros, con un poco más de “suerte”, han podido realizar una dación en pago sobre el total de la deuda, con opción a alquiler social. Sin embargo, otros muchos, demasiados, se han visto obligados a abandonar sus viviendas y verse literalmente en la calle o viviendo literalmente en caravanas, huertos y cajeros o bien han tenido que realojarse en casas de sus familiares más cercanos para poder tener un techo en el que vivir, poco menos que hacinados llegando a convivir, o mal vivir, según se mire, en algunos casos, hasta tres familias en un mismo techo.

Después de este sangrado continuo a la ciudadanía, de un rescate de una deuda ilegítima y odiosa de la que todavía estamos pagando sus consecuencia, después de rescatar a los bancos, comprobar el fracaso de un sistema basado en el “libre mercado” que en lugar de regularizar y legislar un asunto tan importante y tan básico para las familias como el derecho a la vivienda digna; no solamente entregó a los fondos buitres o fondos de inversión a precio regalado nuestras hipotecas y viviendas, sino que no conformes con toda la fiesta de la burbuja inmobiliaria de la que ellos son los únicos culpables, y que ahora quieren responsabilizar a las familias, las cuales no tenían otra opción que hipotecarse para poder tener un techo en el que vivir y formar una familia, ahora miran no solamente hacia otro lado, sino que promueven otro segundo boom inmobiliario. Como he dicho antes, la no intencionalidad del gobierno de regular y legislar sobre la materia para evitar otros casos de “burbujas inmobiliarias” regulando un bien tan básico para las familias como el derecho a la vivienda, recogido en el Título I. De los Derechos y Deberes Fundamentales, en su capítulo tercero. De los principios rectores de la política social y económica, en su artículo 47, ese mismo que se pasan por el forro todos los días, y que dice tal que así: *“Todos los españoles tienen derecho a disfrutar de una vivienda digna y adecuada. Los poderes públicos promoverán las condiciones necesarias y establecerán las normas pertinentes para hacer efectivo este derecho, regulando la utilización del suelo de acuerdo con el interés general para impedir la especulación. La comunidad participará en las plusvalías que genere la acción urbanística de los entes públicos”*.

Pues bien, no contentos con no cumplir este artículo de nuestra amada Constitución Española dice, además promueven este tipo de modificaciones de la Ley de Enjuiciamiento Civil que más que ayudar a resolver el problema real de la ocupación, parece un traje hecho a medida de las entidades financieras patrocinado por los de siempre. Es evidente que el verdadero interés de esta nueva ley es proteger el patrimonio de la banca, los fondos de inversión y nuevos dueños del parque inmobiliario español que necesitan tener vacíos “sus activos” como ellos les llaman para movilizarlos

eficazmente en el mercado y seguir con la fiesta de la especulación inmobiliaria. En franca contradicción con las obligaciones por el Estado Español en el Pacto Internacional de Derechos Económicos Sociales y Culturales de Naciones Unidas, se esconde la perversa necesidad de hacer de palanca a la banca y a los grandes propietarios para seguir haciendo de las suyas, especulando con un bien tan básico y necesario. Una forma más de precarizar nuestras vidas y tenernos bien controlados y endeudados.

Aun así, a mi entender, esta moción no recoge en profundidad y en su totalidad la inmensa problemática de la vivienda. A mi entender falta actuar más taxativamente contra estos fondos de inversiones que no solamente son culpables de la actual burbuja inmobiliaria de compra-venta y alquiler, sino que nunca deberían haberse entregado esas viviendas a esos fondos de inversión y, por tanto, deberían ser expropiados y obligados a hacer una verdadera función social con las viviendas bajo una supervisión técnica, cediendo esas viviendas a los municipios para que puedan gestionarlas a través sus oficinas de habitatge o bien desde los ayuntamientos, entre muchas otras medidas. A pesar de todo ello, recoge en gran medida unos puntos que pueden ser un buen punto de partida para empezar a trabajar al respecto y hacer que el derecho a la vivienda sea un derecho real y no solamente una sarta de mentiras recogidas en nuestra Carta Magna. Por ese motivo votaré a favor, muchas gracias.”

L'alcaldeessa dona la paraula al senyor José Pérez regidor del grup municipal de Badia en Común que diu: “Moltes gracies senyora alcaldessa. Tornem a parlar del tema de l'habitatge en aquesta sessió plenària, millor dit de les dificultats que la gent comuna tenen per obtenir i mantenir el dret a l'habitatge. La modificació de la Llei d'Enjudiciament criminal, ha estat venuda per part de la drete com una mena de llei per protegir-nos quan ens ocupen casa nostra. I res més lluny de la realitat, perquè només una petita part de les ocupacions d'habitatges ho son de les vivendes de particulars. La major part d'aquestes ocupacions ho son com ha dit abans el senyor Rafa Moya de grans tenidors, de bancs o de fons voltors que s'ha quedat amb els pisos de la gent de la classe treballadora. La problemàtica de l'habitatge supera l'àmbit de les polítiques del Municipi, esdevé un dels grans reptes avui dia de la política municipal que s'ha de veure acompanyada per un seguit de mesures legislatives i pressupostàries des del govern de la Generalitat de Catalunya i del govern de l'Estat Espanyol. Fins ara aquests governs amb competències plenes no han tingut aquestes polítiques entre les seves prioritats. Ciutats i pobles som els que tenim que afrontar directament l'emergència habitacional, som les que tenim el dret i el deure de reclamar un canvi imprescindible, son actuacions i mesures que necessiten del major consens possible i de l'actuació unitària del municipalisme molt especialment pensant en l'àmbit metropolità de Barcelona, de la ciutat i dels pobles que l'envolten. I diem i parlem d'aquest tema de l'habitatge digne com un dret, perquè el que fa aquesta modificació de la Llei d'Enjudiciament Criminal, Enjudiciament Civil perdó, parla d'un resultat que és el desnonament exprés, això obligarà als serveis social d'aquesta casa i totes les cases dels ajuntaments a tenir que realitzar a totes aquestes persones que seran desnonades d'una manera més ràpida i més eficaç i que no faran la funció que diu fer aquesta llei. Això farà que molts ajuntaments tindran un autèntic col·lapse, si no el tenen ja, i que quedaran un altre cop al descobert i quedaran en solitari lluitant amb aquesta emergència habitacional que patim al nostre poble, a l'àrea Metropolitana i ja com no a tota Catalunya.

La qüestió de l'habitatge on la ocupació és una part de la manca i de la falta del dret a l'habitatge és una qüestió de país, no és una qüestió d'un municipi, no és una qüestió de l'àrea Metropolitana, és una qüestió de país. Si tots els poders, totes les institucions no entenen que ens hem de posar a treballar conjuntament per aconseguir solucionar aquest patiment no farem res. I aquesta llei per contra ve a perjudicar encara més aquella gent que ha tingut que ocupar per obligació no precisament aquella gent que ocupa perquè no volen pagar un lloguer, si no habitualment aquesta llei a qui farà patir serà aquella gent que ocupa perquè no poden pagar un lloguer. Per aquests motius, i per motius que exposarem en l'altre moció que presentem nosaltres el grup municipal de Badia en Comú donarà suport a aquesta proposta, gràcies.»

L'alcaldeessa dona la paraula al senyor Quim Duran regidor del grup municipal de l'Alternativa d'Esquerres per Badia que diu: «Gràcies senyora alcaldeessa i bona tarde a tothom, l'AEB, està en contra de la ocupació dels primer habitatges de particulars com no pot ser d'altre manera. Sí que recolzem la ocupació d'habitatges buits per necessitat social els propietaris dels quals siguin entitats bancàries i especialment si aquestes estan rescatades amb diners públics, com també dels fons voltors especulatius. Sorpren de tota manera que el PSC presenti aquesta proposta contra el desnonament exprés que ja pensem que votarem a favor, quan al 2007 en plena bombolla immobiliària una ex Ministra de vivenda socialista abogava justament per aquest desnonaments exprés, però ja se sap que la vida dona sorpreses i en política encara més. Estem d'acord que aquesta reforma no resol els problemes de l'ocupació, que no és distingeix entre ocupació delictiva i ocupació per necessitat, i tampoc contempla un gestor públic d'habitatge sense ànim de lucre. Tots aquests elements afavoreixen evidentment els grans tenidors de vivendes més encara quan no es pren cap mesura per penalitzar l'existència de pisos buits com parlarem posteriorment a la moció presentada per Badia en Comú. Demanant en aquesta proposta lideratge d'una Generalitat intervinguda doncs és com a mínim sorprenent tot i que fora desitjable. Des de l'AEB donarem recolzament a aquesta proposta d'acord tot recordant aquella proclama que no és possible allò de gent sense casa i casa sense gent, moltes gràcies.»

L'alcaldeessa diu: «Jo, si em permet afegir que el lideratge d'aquesta Generalitat avui intervinguda, és un lideratge que porta molt temps sense existir, perquè els darrers pressupostos en els que s'han trobat el recolzament de molts grups municipals que estan avui aquí representants i donant llçons de efectes del passat, van recolzar pressupostos en els que no hi havien partides suficients per fer front al dret a l'habitatge, que és un dret constitucionalment recollit i que hauríem d'intentar garantir no només els ajuntaments, la Generalitat porta molts anys sense ser-hi i sense esperar-la, han fet coses, perquè com a dit Rajoy la Generalitat ha fet coses, nosaltres considerem que no suficients, però intentarem que es canviïn les normes perquè així succeeixi.»

Es sotmet la proposta a votació i s'aprova per unanimitat (8 PSC, 5 AEB, 2 BeC, 1 PP. 1 No adsc):

I. Identificació de l'expedient

Expedient número 1513/2018, relatiu a : Contra la modificació de la Llei 1/2000 de 7 de gener d'Enjudiciament Civil.

II. Relació de Fets

L'ocupació d'habitatges és una realitat extensa i complexa, que cal abordar des d'un punt de vista global. El perfil dels ocupes és divers. Estem d'acord en què s'ha de lluitar obertament contra les màfies que no sols perjudiquen la propietat, sinó que s'aprofiten de la necessitat extrema d'habitatge de moltes famílies. També s'ha de lluitar contra l'ocupació d'aquells que podent optar a un habitatge a través de lloguer, s'estimen més ocupar i estalviar-se els diners. Però també hi ha moltes, masses famílies, que no els queda altra opció que ocupar, perquè no tenen els recursos suficients per poder fer front al cost d'un habitatge.

En la seva immensa majoria, l'ocupació no es dona en primeres residències de particulars, sinó en habitatges buits d'entitats financeres, i fons d'inversió.

Entenem que la modificació de la Llei d'Enjudiciament Civil per accelerar els desnonaments, convertint-los en exprés, en alguns casos, no resol el problema real de l'ocupació:

1. Per què no distingeix entre ocupació delictiva i ocupació per necessitat, i en aquests casos no preveu alternativa per les famílies més vulnerables.
2. Perquè amb el redactat final de la llei no hi ha garanties que els fons d'especulació immobiliària no se'n puguin acabar beneficiant d'aquesta llei. En aquest sentit, caldria regular

amb claredat els supòsits en què es pot considerar un gestor d'habitatges com a entitat sense ànim de lucre.

3. Es fa servir al petit propietari com a excusa, però realment, a qui es vol acabar beneficiant és als grans propietaris. Això portarà al col·lapse dels Ajuntaments, i als seus serveis socials, que són els que rebran les famílies desocupades. Cal dir que la llei remet, com a solució per aquestes famílies, a un fons social d'habitatge, actualment del tot insuficient, tal i com ha quedat palès en el "Plan Nacional de Vivienda".
4. La llei no planteja cap mesura per penalitzar l'existència de pisos buits, que és l'única manera efectiva de lluitar contra les ocupacions, ni vincula la desocupació de l'habitatge amb la necessitat de posar-lo en lloguer.

La modificació de la LEC per agilitzar els desnonaments, ha estat votada a favor per la dreta tradicional, PP, C's, PNB i PdCat, que aparquen les seves diferències, en un tema com l'habitatge.

S'acorda:

Primer. Apostem per la prevenció, garantint la seguretat jurídica, mitjançant la creació de la figura del "pis en custòdia". A través d'aquest mecanisme els particulars podrien acreditar la no autorització a l'entrada de persones alienes, i per tant, quedaria descartada la possibilitat de que aquest habitatge es constituís en llar habitual de l'ocupa.

En aquests casos, la inscripció en aquest registre dotarà de mecanismes de prova als Mossos en casos d'ocupacions no consentides de l'habitatge reforçant la seva capacitat d'intervenció.

Segon. No és cert, que per ocupació de 24, 48 o 72 hores, l'habitatge esdevingui habitatge habitual de l'ocupa, i per tant, generi cap tipus de dret. Això no està regulat a cap llei, en conseqüència, proposem un canvi de manera d'abordar aquesta qüestió per part dels Mossos d'Esquadra, per tal que puguin actuar de manera immediata en la recuperació de l'habitatge.

Tercer. Hem trobat a faltar els últims anys, un lideratge del Govern de la Generalitat en aquest tema, deixant tot el pes de les situacions que creen les ocupacions (convivència veïnal, precarietat habitacional dels ocupes, necessitat de gestió social...) als Ajuntaments. Per això demanarem al proper Govern de la Generalitat que elabori un Pla Integral d'Abordatge del fenomen de l'Ocupació, i que en el marc d'aquest pla impulsi convenis amb els municipis, on delegui tasques i recursos, per afrontar les ocupacions i les seves causes i conseqüències.

Quart. Exigim al Govern de la Generalitat que controli els pisos buits de grans propietaris, amb la intenció que deixin d'estar-ho, i per tant, no susceptibles d'ocupació. Cas que no sigui capaç de desenvolupar aquesta competència exclusiva, demanem que cedeixin les competències i recursos als Ajuntaments perquè ho puguin fer.

Cinquè Com que entenem que els problemes de l'habitatge van més enllà de l'ocupació, els socialistes hem presentat al Congrés dels Diputats una proposició de Llei "de Medidas de Fomento del Alquiler Estable de la Vivienda", una proposta amb mesures efectives, integrals i adequades per avançar en la solució dels problemes de l'habitatge.

Sisè. Traslladar aquest acord al president del Govern d'Espanya, president del Govern de la Generalitat, als diferents grups del parlament, PAH Badia

Pròrroga del contracte de CESPAS S.A.(Expedient 1400/2018)

Favorable

Tipus de votació: Ordinària

A favor: 9, En contra: 8, Abstencions: 0,
Absents: 0

La Secretària llegeix l'acord.

Seguidament la senyora alcaldessa dona la paraula a la senyora Encarna Rodrigo, qui diu: «Gracias señora alcaldesa. A continuación voy a detallar los puntos a destacar en el expediente 1400/2018, referente a la prórroga del contrato de gestión del servicio público de recogida y transporte al centro de eliminación de las diferentes fracciones de residuos municipales, de la limpieza viaria y otros servicios complementarios. La fecha del inicio del contrato fue el 1 de junio del 2009, y la duración establecida fue de 2 años con la posibilidad de prorrogarlo hasta un máximo de 8 años, resultando la duración total máxima del contrato de 10 años, es decir, como máximo se puede prorrogar sólo hasta el 31 de mayo del 2019. La última prórroga se acordó por pleno en fecha 31 de mayo del 2017. La intención era que ésta hubiera sido la última prórroga, y tener ya adjudicado el contrato. Pero debido a la complejidad de éste y la entrada en vigor de la nueva ley de contratos, se nos ha retrasado la nueva adjudicación, por lo tanto, se propone prorrogar una vez más para este contrato administrativo de servicios por un plazo máximo de un año a partir del 1 de junio del 2018, pero con la condición que el contrato se extinguirá con anterioridad al 31 de mayo del 2019 si, como condición resolutive, el Pleno del Ayuntamiento acuerda resolver antes la adjudicación y formalización del nuevo contrato. En fecha 23 de marzo del 2018, la Junta de Gobierno acordó aprobar el contrato menor de servicios de asistencia técnica para elaborar y redactar el pliego de las cláusulas administrativas particulares y el pliego de prescripciones técnicas de este contrato con la empresa Lavola. Actualmente, la empresa Lavola está llevando a cabo la primera fase, que consiste en la diagnosis de la situación actual para así realizar un análisis de viabilidad técnico-económico del servicio, la evaluación de las posibles alternativas al sistema actual y la identificación de las mejoras aplicables en nuestro municipio, teniendo en cuenta las aportaciones realizadas por los diferentes grupos municipales y por la comisión de limpieza existente. En breve nos presentarán un primer borrador, como así comenté en las comisiones informativas, con toda esta información. La previsión de esta reunión es para el 14 de junio. Esta información se facilitará a todos los responsables municipales y se convocará una reunión para exponer y presentar la nueva propuesta. En la segunda fase, nos presentarán la redacción de los pliegos con todas las modificaciones recogidas anteriormente y ajustándose a lo establecido en la nueva ley de contratos del sector público, Ley 9/2017, del 8 de noviembre. Por último, mencionar que a la empresa Lavola ya se le ha trasladado el interés por parte de los diferentes grupos del ayuntamiento, así como de la comisión de limpieza, de implantar un servicio óptimo, eficaz, eficiente y que contemple incidencias detectadas anteriormente como puede ser la renovación y reubicación de los contenedores, la mejora de la recogida de residuos del Mercado municipal y del mercado ambulante, y a la vez, que recoja todas las actuaciones posibles del Plan local de prevención de residuos, con la finalidad de potenciar la recogida selectiva y prestar un servicio mucho más sostenible para este municipio. Gracias”.

La senyora alcaldessa dona la paraula a la senyora Eli Ruiz, qui diu: “Muchas gracias señora alcaldesa. Bien, mi posicionamiento al respecto es votar en contra de la prórroga del contrato con CESP, aunque sea una prórroga, por disconformidad recurrente de los y las badienses respecto al servicio prestado. Éste ha sido el posicionamiento, puesto que la intencionalidad es volver a licitar este contrato público a otras empresas y/o hacer paralelamente o un estudio de mancomunación con otros municipios de este servicio, o lo que sea, para ver qué nos resulta más evidente. Sé que no es tarea fácil, pero considero que es algo que debemos priorizar cuanto antes a fin de mejorar este servicio, y es algo que llevamos varios plenos, yo creo que esta canción la llevamos escuchando 2 o 3 años seguidos y creo que esta faena ya la tendríamos que haber tenido hecha. Por ese motivo, mi voto será en contra de la renovación o de la prórroga de este contrato. Muchas gracias”.

La senyora alcaldessa dona la paraula al senyor José Pérez, qui diu: “Moltes gràcies senyora alcaldessa. Començo adelantant que el grup municipal de BeC votarà en contra i ho farem per coherència, coherència política, no vam estar a favor d'aquest contracte i hem estat en contra de les diferents pròrroques que s'han fet. I no ho fem per tossuderia ni tampoc per fer bullir l'olla, no, no, no,

no, no ho fem per això, no, sinó ho fem perquè tot i que entenem que aquest és un servei necessari, un servei imprescindible per a la ciutat, creiem que hem tingut prou temps per a aquesta reunió que se'ns anuncia avui, que serà el dia 14 de junio, se'ns anuncia que serà el dia 14 de juny, s'hauria d'haver fet abans, aquesta és la nostra opinió. Perquè ja portem massa temps sentint i escoltant i tal i com ho diu el redactat de la moció, de que s'estan fent els estudis i els passos per veure de quina manera millorem l'eficiència i el servei i fins i tot s'ha parlat de veure les possibilitats de fer un estudi per assumir i internalitzar aquest servei a veure de quina manera fora possible i això ho portem massa temps. Portar un altre cop aquesta renovació de la pròrroga aquí en aquesta sala plenària, ens obliga a votar que no, tot i que reconeixem que és un servei imprescindible per a la ciutat, però que pensem que les coses s'han de fer d'una altra manera. Per aquests motius votarem en contra d'aquesta ampliació. Gràcies».

A continuació la senyora alcaldessa dona la paraula a la senyora Teresa Carceller, qui diu: «Gràcies senyora alcaldessa. Votarem en contra perquè estem davant d'una altra pròrroga i com ja hem dit en alguna altra ocasió creiem que s'abusa de les pròrrogues dels contractes en aquest ajuntament, perquè a més a més estem davant d'una pròrroga inesperada tal i com deia la regidora Encarna. Ja es va dir a la darrera aprovació de la pròrroga en el mes de maig, què es preveia que fos la darrera pròrroga que s'havia d'aprovar i no ha estat així. Deien que es posaven a treballar en la redacció dels plecs de licitació del servei de recollida selectiva i neteja viària i en tot aquest any en el què s'ha treballat és en la redacció de plecs de contractació de l'empresa que ha de redactar els plecs de la licitació del servei. Tot i així es pretén aprovar la darrera pròrroga d'aquest contracte quan encara no tenim algunes dades, que aquí en aquest ple ja hem demanat, com és la Memòria de Cespa del 2017, això concretament ho he demanat a la comissió o el resultat d'una auditoria, que això si que ho he demanat en algun... en algunes... en aquest ple, ja que no s'ha demanat i la darrera vegada que es va fer l'auditoria va ser en l'any 2011. Tot i que hi ha una empresa que s'encarrega de redactar els plecs de licitació del servei de recollida selectiva i neteja viària, tampoc sabem si es contempla internalitzar el servei de recollida de neteja viària, com en alguna comissió de Territori vam demanar, que s'estudiés la seva possible internalització en aquest treball de l'empresa Lavola que està fent, ja que creiem que milloraria les condicions laborals dels treballadors, i per part de l'ajuntament hi hauria un major control en la qualitat del servei. Cal recordar que darrerament el servei de neteja viària s'ha reforçat amb plantilla provinent de plans d'ocupació. Es contempla per tant, un augment de plantilla en la propera licitació? S'evitaria continuar amb la precarietat laboral que un pla d'ocupació comporta i queda clar que és necessari per millorar el servei. Gràcies».

La senyora alcaldessa dona la paraula a la senyora Encarna Rodrigo, qui diu: «Por alusión, comentar al señor Pérez que la reunión fue informado el día 14, osea, del día 14 fue informado en las últimas comisiones. Segurísimo, creo que consta en el acta. Y punto número dos, ahora mismo los plecs sí que contemplan un estudio de internalización. También os lo comenté en las comisiones informativas, se está estudiando. Y bueno, el tema de la auditoría del 2011, pues es la primera vez que se lo oigo, señora Teresa, a mi (.....). D'acord».

La senyora alcaldessa dona la paraula a la senyora Teresa Carceller, qui diu: «Gràcies. No, és només per aclarir. Si llegeix l'acta de tot just fa un any, suposo que en allà també ho demanava, i fa dos anys també ho demanava. A cada pròrroga he demanat la Memòria, perquè la darrera es va fer en el 2011 i el contracte contempla que es pot fer cada 4 anys, ho paga l'empresa, per lo tant no hi ha cap cost per l'ajuntament i així serveix per valorar quin servei està fent en el municipi. Estic seguríssima, però seguríssima que ho he demanat més d'una vegada, ho recordo molt bé. Per aclarir. Queda aclarit. Gràcies».

La senyora alcaldessa dona la paraula al senyor José Pérez, qui diu: «Només per al·lusions. A veure, jo no me'n recordo d'haver sentit la data del dia 14 a la comissió, si és així rectifico. Ho miraré en les meves notes. De totes maneres no tinc l'hora tampoc (.....) vale, ho dic, no tinc l'hora i em sobta aquesta data perquè és que estem a l'inici de la Festa Major i jo no sé hagués fet una mica com dient anem una mica tots de bòlid en aquelles dates i no sé si serà un mal moment, però de totes maneres repassaré les meves notes de la reunió de la comissió informativa i si és així ho rectificaré i per això dic que ha estat la primera vegada que he sentit a parlar d'aquesta data. I en segon lloc ratifico que la

senyora Teresa Carceller tant en diferents comissions abans, com en el ple, ha demanat aquesta informació reiteradament. Gràcies».

S'aprova per majoria simple, amb 9 vots a favor (8 PSC i 1 PP) i 8 vots en contra (5 AEB, 2 BeC i 1 regidora no adscrita), el següent acord:

I. Identificació de l'expedient.

Expedient número 1400/2018, relatiu a la pròrroga del contracte de gestió del servei públic de recollida i transport al centre d'eliminació de les diverses fraccions de residus municipals, de la neteja viària i altres serveis complementaris

II. Relació de Fets.

1. Per Provisió d'Alcaldia de data de 11 de maig de 2018, es va iniciar l'expedient de pròrroga de la vigència del contracte de serveis de la gestió del servei públic de recollida i transport al centre d'eliminació de les diverses fraccions de residus municipals, de la neteja viària i altres serveis complementaris, arran la petició de l'empresa adjudicatària de data 9 de maig de 2018.

2. Aquest contracte administratiu va ser adjudicat per acord de Ple municipal, de data 28 de gener de 2009, i es va formalitzar amb l'adjudicatària CESPÀ SA, en data 27 de febrer de 2009, essent la seva data d'inici l'1 de juny de 2009 i la seva durada de 2 anys, amb possibilitat de pròrroga en els termes definits al contracte.

3. Instruït l'expedient, consta el consentiment de l'empresa adjudicatària i han estat emesos els informes tècnics, econòmics i jurídics procedents.

III. Fonaments de dret.

1r. D'acord la clàusula quarta del contracte i la clàusula 1.6. del PCTE, es permet la possibilitat d'acordar pròrrogues, de forma expressa per l'òrgan de contractació, com a exigeix l'article 23 del TRLCSP, amb els següents termes:

«Clàusula quarta del document administratiu del contracte: El servei es posarà en funcionament en la seva totalitat l'1 de juny de 2009 i la seva durada serà de dos anys. Es podrà prorrogar de mutu acord i fins un màxim de 8 anys, resultant la durada total de 10 anys»

Igualment, la clàusula 1.6. del PCTE: «Durada del contracte: La concessió tindrà un termini de vigència de 2 anys, a comptar des de la data d'adjudicació del concurs públic per part del Ple de l'Ajuntament, amb posteriors renovacions anuals mitjançant pròrroga fins a un màxim de 8 anys, resultant una durada total màxima de la contracta de 10 anys.....»

2n. D'acord amb l'informe tècnic del responsable del contracte:

a) Es justifica la necessitat i idoneïtat de fer aquesta pròrroga i continuar la prestació d'aquest contracte de gestió de serveis, en atenció a la gestió i execució del contracte realitzada fins a l'actualitat pel contractista, amb l'assoliment dels objectius fixats, la transparència en la facilitació de les dades i en la prestació eficient dels serveis programats.

b) L'Ajuntament està treballant l'estudi i avaluació de noves formes i mètodes de gestió i optimització i altres factors per a assolir l'eficiència per al nou expedient de contractació d'aquest serveis. Per això, es considera que el termini de pròrroga hauria de ser com a màxim de un any, però el contracte s'extingirà amb anterioritat al 31 de maig de 2019, com a condició resolutòria, si el Ple de l'Ajuntament resol abans l'adjudicació i formalització del nou contracte de serveis de recollida i transport al centre d'eliminació de les diverses fraccions de residus municipals i neteja viària.

c) Aquest contracte preveu la revisió de preus en la seva clàusula 3a del contracte i 10.5 del PCTE, que preveuen la possibilitat de revisar els preus del contracte mitjançant l'IGPC que s'ha d'aplicar sobre el total de l'oferta adjudicada a excepció de l'import d'amortitzacions i

despeses financeres. Aquesta pròrroga es proposa, per tant, sense perjudici de la revisió ulterior de preus que correspongui una vegada s'hagin publicat els índex oficials de preus per l'INE

3t. D'acord amb el contracte esmentat i d'acord amb els principis, regim jurídic i procediment de la duració i pròrroga dels contractes administratius de serveis disposats pels articles 23, 278 i concordants del RD Legislatiu 3/2011, de 14 de novembre, que aprova el text refós de la Llei de contractes del sector públic, i d'acord amb les disposicions addicional segona i transitòria tercera de la Llei 9/2017, de 8 de novembre, de contractes del sector públic.

Per tot això, s'acorda:

Primer. Acordar la pròrroga del contracte administratiu de gestió del servei públic de recollida i transport al centre d'eliminació de les diverses fraccions de residus municipals, de la neteja viària i altres serveis complementaris, per un termini màxim d'un any a partir de l'1 de juny de 2018, però el contracte s'extingirà amb anterioritat al 31 de maig de 2019, com a condició resolutòria, si el Ple de l'Ajuntament resol abans l'adjudicació i formalització del nou contracte de serveis de recollida i transport al centre d'eliminació de les diverses fraccions de residus municipals i neteja viària i amb un preu anual net de 957.971,45 euros, sense perjudici de la variació que s'hagi d'aplicar en virtut de la variació de preus prevista a la clàusula 3a del contracte i la clàusula 10.5 del Plec de condicions tècniques.

Segon. Autoritzar i disposar la despesa total de 558.816,72 euros nets, amb un IVA de 55.881,67 euros, corresponent a la previsió del preu del contracte prorrogat fins a 31 de desembre de 2018, amb càrrec a les partides pressupostàries 1204 1621 22700 recollida de residus, 1204 1631 22700, neteja d'espais lliures, i 1604.4312.22700, mercat públic -neteges, i amb el compromís de dotar, si s'escau, el pressupost municipal de 2019 amb la consignació pressupostària adequada i suficient per a fer front la contractació.

Tercer. Notificar aquest acord a l'empresa adjudicatària del contracte i citar-la per a la formalització de la pròrroga del contracte que tindrà lloc dins del cinc dies següents a la notificació i facultar l'alcaldia per a l'execució i formalització d'aquest acord, inclosa la resolució de la revisió de preus.

Quart. Practicar els actes de publicació i tramesa documentals següents:

1. Publicar aquest acord de pròrroga al Perfil del Contractant.
2. Comunicar les dades de la pròrroga del contracte al Registre de Contractes del Sector Públic, de conformitat amb allò que estableix l'article 333.3 del Reial Decret Legislatiu 3/2011, de 14 de novembre.
3. Trametre a la Sindicatura de Comptes una còpia certificada del document en què s'hagi formalitzat la pròrroga del contracte, en el termini dels tres mesos següents a la formalització del contracte, d'acord amb l'article 29.2 del Reial Decret Legislatiu 3/2011, de 14 de novembre.

Xarxa d'impulsors als municipis de la Garantia Juvenil (Expedient 1510/2018)

Favorable

Tipus de votació: Unanimitat

Per indicació de l'alcaldesa la secretària llegeix l'acord.

L'alcaldesa dona la paraula al senyor Ivan Sanz Tinent d'alcaldesa de l'àrea de Promoció social i Acompanyament educatiu: «Gracias alcaldesa. Por si alguna persona no conoce este programa, el

Ajuntament de

Badia
del Vallès

programa de garantia juvenil está impulsado y cofinanciado por la Unión Europea con el objetivo de garantizar que las personas jóvenes de 16 a 30 años (se estipula) que ni trabajan ni estudian reciban una oferta de ocupación, orientación y acompañamiento, de formación como aprendices o un período de prácticas laborales. La finalidad de este programa entre otras es la de reducir el paro juvenil con una ocupación de calidad. A diferencia de otros años, este año 2018 no se han publicado las convocatorias públicas para solicitar la continuidad de los impulsores comarcales de la garantía juvenil. Esta figura en concreto es muy importante porque les hace un seguimiento, les acompaña a los jóvenes y en función de las necesidades que tienen les ponen al abasto los recursos que a nivel comarcal se disponen. Aquí en Badia tenemos a día de hoy 350 adolescentes apuntados, a fecha de enero, este viernes nos han convocado a una reunión en el Consell Comarcal para ver como se va a desarrollar el programa sin esta figura, aquí en Badia tenemos la seguridad, hay un dispositivo que funciona muy bien, que es l'Eina, que es el servicio de orientación y acompañamiento para los jóvenes, pero no se trataría de esto si no se trataría que si la Generalitat pone un programa en funcionamiento pues tuviera los recursos necesarios para poder aplicarlo con total garantía, por todo ello pedimos el voto a favor de los demás partidos políticos de este consistorio para instar a la Generalitat a destinar los recursos necesarios y suficientes para políticas de orientación de los jóvenes en el marco de esta garantía juvenil y luego también hacerlo en coordinación con los municipios. Gracias.”

Seguidament l'alcaldeessa dona la paraula a la senyora Pilar Paz regidora del grup municipal de Badia en Comú que diu: “Gracias señora alcaldesa, el grupo municipal de Badia en Común daremos apoyo a esta propuesta, gracias.”

A continuació l'alcaldeessa dona la paraula al senyor Ruben Toro regidor del grup municipal de l'AEB que diu:” Gràcies senyora alcaldessa, celebrem una moció com aquesta, no és cap secret que tots els recursos que estiguin destinats a polítiques que tinguin com a objectiu garantir un servei cabdal com el que representa els impulsors juvenils i un model exemplar com la garantia juvenil son pocs. Pocs perquè govern rere govern hem assistit a una esperpèntica política que gira l'esquena a les nostres joves perquè aquesta mai a estat al centre de les polítiques, ara que semblava que es veia una mica de llum al final del túnel estem en una situació de standby bastant preocupant, ara també cal valorar on destinem els nostres recursos i si sempre que ens arriben els fem servir de la forma que més profit que puguin treure els nostres joves. A part dels impulsos juvenils, la garantia juvenil no ha de ser vista com a una sortida laboral, el seu principal objectiu com a recordat el company regidor és recuperar, es motivar, acompanyar, assessorar, inclús facilitar l'accés al món laboral amb unes certes garanties fugin de la precarietat que ens assetja, i que els nostres joves puguin guanyar en autonomia, formació i perquè no recuperar l'itinerari educatiu. Per això pensem que és cabdal que es voti a favor d'aquesta moció i que giri per tots els municipis de la comarca. Gràcies.»

L'alcaldeessa dona la paraula al senyor Ivan Sanz que diu: “Gracias alcaldesa, por hacer un apunte, aquí en Badia estábamos actualmente recibiendo este recurso que eran tres horas cada quince días, de impulsor, por tanto ya era muy limitado y a través de nuestra técnica de orientación se daba soporte, entonces lo que esperábamos es que nuestros esfuerzos hubiesen tenido efecto y tener más horas de interventora o interventor y no en este caso que se quitara, sólo para precisar ese matiz, gracias.”

Sotmesa la proposta a votació s'acorda per unanimitat (8PSC, 5 AEB, 2 BeC, 1 PP, 1 No adsc).

«I. Identificació de l'expedient

Expedient número 1510/2018 relatiu a la xarxa d'impulsors als municipis de la Garantia Juvenil

II. Relació de Fets

La Garantia Juvenil és un projecte impulsat i cofinançat per la Unió Europea amb l'objectiu de garantir que les persones joves que ni treballen, ni estudien, ni segueixen cap tipus de formació, rebin una oferta d'ocupació de qualitat, educació contínua, formació com a aprenents, o un període de

pràctiques laborals. La finalitat d'aquest programa és reduir l'atur juvenil i aconseguir un canvi estructural de les condicions d'accés dels joves a l'ocupació a través de mesures concretes de l'àmbit del treball, la formació i l'emprenedoria.

A Catalunya, aquesta iniciativa s'ha desplegat a través del Servei d'Ocupació de Catalunya arran de l'Ordre EMO/381/2014, de 22 de desembre, per la qual s'aproven les bases reguladores de les subvencions destinades a la Xarxa d'impulsors del Programa de Garantia Juvenil a Catalunya, i s'obre la convocatòria anticipada per a l'any 2015, modificada per l'Ordre TSF/177/2016, de 22 de juny.

Segons la informació de la Generalitat de Catalunya, les darreres contractacions de personal tècnic que forma part de la Xarxa d'impulsors del Programa de Garantia Juvenil en virtut de la Resolució TSF/1823/2017, de 13 de juliol, per la qual s'obre la convocatòria per a l'any 2017 de les subvencions destinades a la Xarxa d'impulsors del Programa de Garantia Juvenil a Catalunya, així com les pròrrogues de les contractacions efectuades en les diferents convocatòries, són a jornada completa i finalitzen el 30 de juny de 2018.

A diferència d'altres anys, aquest 2018 no s'han publicat les convocatòries públiques per a sol·licitar la continuïtat dels diversos impulsors comarcals de la garantia juvenil. Arran de les cartes adreçades per diversos Consells Comarcals a la directora del Servei d'Ocupació de Catalunya, s'ha confirmat que no es preveu renovar aquesta figura i que es pretenen dur a terme altres tipus de polítiques d'intervenció directa sobre les persones joves que en cap cas s'han descrit ni especificat.

La figura dels impulsors de la garantia juvenil són fonamentals per seguir treballant amb el col·lectiu de joves i la pèrdua d'aquesta figura pot comprometre la incorporació dels joves al mercat de treball. Els impulsors i les impulsores han posat en marxa unes polítiques d'orientació en temes laborals i formatius que anteriorment no existien, obrint una porta d'accés als i les joves i realitzant un servei d'acompanyament més proper del que el Servei d'Ocupació de Catalunya pot fer.

A més, resulten vitals per als territoris amb municipis més petits ja que les eines del SOC no hi arribaven, i també fonamentals per a l'arrelament de les persones joves al territori.

A més, arran de la gestió feta per part dels governs de l'Estat i de la Generalitat de Catalunya, respecte al retornament previ de fins a 42 milions d'euros del programa europeu de garantia juvenil (d'un total de 75 milions d'euros destinats), desaprofitant fins un 56% dels fons europeus assignats a aquest programa, amb la realitat d'atur entre els joves que es viu al nostre municipi, a Catalunya i a la resta de l'Estat.

En aquest sentit, i segons la Comissió Europea, malgrat el retard generalitzat a tot l'Estat en la certificació de la programació prevista per la garantia juvenil, encara s'està a temps de cobrar la totalitat de l'assignació conforme es certifiquin les activitats subvencionables.

Per tot això, es proposa al Ple l'adopció dels següents acords

Primer. Instar al Govern de la Generalitat a prorrogar, a través del Servei Públic d'Ocupació de Catalunya i de la Direcció General de Joventut, la Xarxa d'Impulsors del Programa de Garantia Juvenil a Catalunya o incorporar una figura similar a les mateixes entitats on estaven els Impulsors, com a mínim, durant el transcurs del Programa de Garantia Juvenil (2014-2020).

Segon. Instar al Govern de la Generalitat a destinar els recursos necessaris i suficients a polítiques d'intervenció directa sobre les persones joves, degut a que la Xarxa d'Impulsors no té sentit si no hi ha una cartera de serveis i uns recursos a oferir als i les joves.

Tercer. Instar al Govern de la Generalitat a garantir la màxima coordinació i col·laboració entre el Servei Públic d'Ocupació de Catalunya i la Direcció General de Joventut en totes les mesures i programes que s'adrecin als i les joves, i que per assolir una millor execució de la mateixa en el nostre municipi, sempre es col·labori amb aquest ajuntament.

Ajuntament de

Badia
del Vallès

Quart. Traslladar aquests acords a la Mesa del Parlament de Catalunya, al Govern de la Generalitat, a la Representació de la Comissió Europea a Catalunya, a la Federació de Municipis de Catalunya, a l'Associació de Municipis de Catalunya, i als principals sindicats del país: UGT i CCOO, AC-CATAC, i SFP.»

Universalització dels serveis sanitaris i la lluita contra les llistes d'espera (Expedient 1506/2018)

Favorable

Tipus de votació: Unanimitat

En aquest punt, el regidor del PP senyor Rafael Muñoz, s'excusa i abandona la Sala de Plens.

La Secretària llegeix l'acord.

A continuació la senyora alcaldessa dona la paraula al senyor Iván Sanz, qui diu: «Gracias alcaldesa. Bueno, hoy presentamos esta propuesta de acuerdo como fusión de dos mociones, una de AEB y otra de nosotros, del PSC, por lo que en primer lugar agradecer haber podido llegar a un acuerdo y presentar una propuesta de acuerdo única, ya que el tema que engloba lo merece. Desde el PSC la presentamos con dos objetivos muy claros. En primer lugar reiterar nuestra denuncia al Decreto-Ley del 2012 del Gobierno de España, que excluyó de este derecho a centenares de miles de personas, y lo que es más grave, a las más vulnerables. Y en segundo lugar, por la necesidad de mantener unos niveles de asistencia sanitaria, para que la ciudadanía sea atendida dentro de unos tiempos garantizados y razonables, aspecto que es responsabilidad exclusiva de la Generalitat de Catalunya. Cabe recordar que en Cataluña somos la tercera Comunidad Autónoma que más tiempo de espera para una intervención quirúrgica. El pasado martes, según los datos del Ministerio de Salud, nos sitúan en 148 días de espera, pero bueno, más allá de los datos, como bien sabemos todos y todas, las listas de espera causan dolor y sufrimiento en las personas enfermas y en sus familiares y además un malestar evidente en los y las profesionales de salud, que viven con impotencia esta situación y no pueden hacer nada para remediarlo. Estas listas de espera sí tienen solución, para ello, como ya he avanzado antes, el Govern de la Generalitat ha de tener la voluntad de querer afrontarlas, estableciendo las medidas necesarias, y hasta el día de hoy es evidente que les queda mucho por hacer, y por eso les instamos de manera urgente a que lo sigan haciendo, y que de esa manera cumplan así con sus responsabilidades. Gracias».

La senyora alcaldessa dona la paraula al senyor Quim Duran, qui diu: "Molt bé, moltes gràcies senyora alcaldessa. Bé, en primer lugar, antes de empezar a defender esta moción, me gustaría hacer público, poner de manifiesto la desfachatez personal y política del regidor del PP una vez más, que justamente después de votar favorablemente a la prórroga del contrato de Cespa, no sabemos bien bien a cambio de qué, o quizá sí, doncs una vez más abandona, abandona su silla. En todo caso, desde el AEB y en sesión plenaria, ya solicitamos al gobierno municipal, ya solicitamos, si me permiten, al gobierno municipal, de todos... en fin de lo que ha ingresado este señor en función de su condición de regidor, porque se le conocerá como el regidor ausente. Dit això, anirem a parlar de la proposta que presentem. Una vegada més, el Govern central del PP ens mostra el seu caràcter antisocial amb el recurs d'inconstitucionalitat a la Llei del Parlament de Catalunya que regula la universalització sanitària amb càrrec a fons públics mitjançant el Servei Català de Salut. La judicialització de la política és la norma del senyor Rajoy i el seu govern per atacar els més febles socialment i a Catalunya en particular ataquen directament al model sanitari català en el seu conjunt. La deslleialtat institucional del Govern Central, és manifesta. Garantir l'accés a la sanitat dels més vulnerables és una obligació de la què Catalunya ha fet bandera sempre. La moció adjunta el manifest «Salut, un dret de tothom», que nosaltres des de l'AEB subscrivim íntegrament. El nostre agraïment als grups municipals que donaran recolzament a aquesta proposta i també la possibilitat d'haver-ho pogut fer amb les aportacions del Partit Socialista. Moltes gràcies».

La senyora alcaldessa diu: «Abans de donar la paraula a la resta de grups, li demano senyor Duran que retiri les seves paraules o les complementi, perquè ha fet una acusació molt greu dient que el govern municipal li ha promès no sé quina cosa al regidor de l'oposició. Si aferma el què ha dit, pues ja prendrem les mesures oportunes. Reitera les paraules que ha dit, no? Molt bé. Vull deixar clar dues coses. Primera, nosaltres no hem arribat a cap acord amb el regidor del PP. Segon, en aquesta casa les úniques assistències que es paguen, son les de les persones que venen, i així està recollit en els acords plenaris. Si vostè té la sospita de que qualsevol de les persones que estan aquí per donar fe pública de les assistències que es cobren a les comissions informatives, juntes de portaveus o plens, està acusant no només a aquesta alcaldessa en el grup municipal, està acusant a molta gent, com sempre. Tiren la pedra i amaguen la mà. Que sàpiga que amb les seves paraules vostè està posant en risc la integritat d'aquesta organització, i li reitero, en aquesta casa, les úniques assistències que cobren els regidors que venen, son les que efectivament hi compareixen, vostè ho hauria de saber, perquè així es contempla en l'acord plenari d'inici de mandat. Amb la qual cosa, si vostè el que demana és saber quan ve aquesta persona, li demana a aquesta persona. Si vostè el que pretén és dir que nosaltres estem pagant a aquesta persona per sessions que no ve, és una altra història i li demano un altre cop abans de... per donar-li una oportunitat, que digui que el què havia dit no era el què volia dir, perquè si el què ha dit, és el què volia dir, dient que nosaltres estem pagant o no sé quina cosa li estem donant a canvi al regidor del PP pel seu posicionament de vot, té un nom, i ens està acusant de fer una cosa que té nom i que a més està penalitzada en el Codi Penal, ens està atribuint un fet delictiu a l'equip de govern. Si és això, li demano que digui que si i si és que no, que digui que no volia expressar, li deixo la oportunitat de dir, no, no volíem expressar que l'equip de govern estigués cometent cap tipus de fet delictiu. Li dono la oportunitat senyor Duran, d'aclarir les seves paraules. Gràcies».

El senyor Quim Duran diu: «Gràcies senyora alcaldessa. Vostè té la facultat de posar en nom dels altres, coses que nosaltres no hem dit. Nosaltres el que li hem reclamat a vostè i al seu govern i està escrit, i està escrit en les actes municipals, que vostè ens doni la relació del què aquest senyor ha ingressat en tant és regidor i vostè es va comprometre a fer això i vostè no ho ha fet i és el què li hem reclamat. Gràcies».

La senyora alcaldessa diu: «Tampoc no ha dit que curiosament, aquest regidor ha marxat quan ha votat un acord a canvi de què? No ho ha dit vostè fa 3 segons i mig? No ho ha dit? Jo crec que si».

La senyora alcaldessa dona la paraula a la senyora Eli Ruiz, qui diu: «Bien. Muchas gracias señora alcaldesa. Retomaré sobre la moción que a mi entender es super importante porque pocas cosas hay más importantes que la sanidad, la educación y la vivienda. La concepción de la sanidad pública es una concepción marcadamente ideológica y política. Para explicar mi punto de vista al respecto, haré una breve introducción y así haré un poquito de contenido a la situación actual, para entender cómo... para explicar un poco cómo entiendo yo el concepto de salud pública ampliamente, no lo que se está dando actualmente. El derecho a la protección a la salud de todas las personas, está recogido y amparado en la Declaración Universal de los Derechos Humanos y otras resoluciones y normas de derecho internacional que han estado suscritas por el Estado Español y en el Estado Español se recoge como derecho fundamental. El sistema nacional de salud, se dotó de unos medios y unos proyectos para garantizar la asistencia de una sociedad diversa, inclusiva y que velase para garantizar el acceso, la gratuidad y la universalidad de la atención sanitaria a los colectivos más vulnerables. De esta forma, nació el proyecto de atención primaria, que se inició como un primer nivel de acceso al sistema de salud para resolver la necesidad de la población. Su filosofía giraba en torno a la cercanía con la población, según un diagnóstico poblacional para detectar las necesidades, los problemas de salud y no trabajáramos con los estadísticos nacionales, para enfatizar, no solamente lo asistencial, sino también lo preventivo. Trabajar con la población supuestamente sana y a su vez, es que ésta se implicara en la salud de su zona, que no mirara la salud como algo individual, si no como algo que tiene que ver con una forma de vida, de relaciones vecinales, formas de consumo, sistema económico, modo en el que está conformado el barrio, cómo se relaciona con los profesionales... Nació con la idea de mantener una estructura más horizontal que vertical, de intercambio de saberes, y como concepción de atención primaria integral. La salud es entonces, por tanto no es vista como

algo exclusivamente físico o biológico, si no que tienen que ver con las emociones, con la forma de vida, las relaciones, etc., así como establece la propia definición de la OMS. De hecho, las trabajadoras sociales antes, en los Centros de Atención Primaria al principio, tenían una función de dar esa óptica de lo social a la enfermedad o a la salud. A pesar de todo ello, aunque nunca había funcionado la atención primaria como tal, como se ideó en un principio, en su ideario original, estuvimos muy cerca de conseguirlo. Hacia los años 80, en algunas Comunidades Autónomas, se fueron introduciendo elementos más economicistas en el área de salud. Se abortó el proyecto de atención primaria como tal, y se dieron recursos pero no fueron los suficientes. Toda la filosofía de fondo, los apoyos económicos, profesionales, instrumentales, se fueron recortando y empezó a proliferar un criterio más economicista incorporando más el elemento de gestión privada en el sistema público. En aquella época, todavía no consistía en privatizar la salud, en esos momentos. Después de aquellos barros vinieron estos lodos. Cambió de conceptos, del servicio público hacia los de empresa privada, competitividad versus equipo, rendir cuentas individualmente por productividad, organización diferente. Ya no era rentable tener integrados muchos servicios que antes se prestaban. Aquí en Cataluña, por ejemplo, lo hemos visto y lo hemos vivido muy de cerca con los recortes de la Generalitat, y sobre todo con el gobierno de CIU, bajo el mismo pretexto. Y ahora que parecía que la Generalitat daba un paso hacia delante para recuperar la universalización de la asistencia sanitaria a cargo de los fondos públicos por medio del Servicio Catalán de Salud, el gobierno del PP nos ha dejado suspendida dicha ley con un recurso de inconstitucionalidad. En el resto de España, donde también gobierna el PP, también somos testigos de esa precarización y recortes del servicio de salud. El desconocimiento absoluto de las funciones que muchos de los profesionales de la salud, o sea, de los que nosotros tenemos, de los profesionales de la salud, muchos de ellos, se extralimitan en sus funciones en un acto de verdadera militancia, lo digo por conocimiento de causa porque yo he trabajado en la asistencia primaria, más que en las propias responsabilidades y funciones que se exige para prestar su servicio y también sobre por lo que se podría llegar a hacer, junto con el cuestionamiento de sus trabajos en diferentes ámbitos de la atención primaria, hizo que hubiera la separación o escisión de dos ámbitos entrelazados para volver a una idea más biologizada de la salud bajo la excusa de que la atención primaria había fracasado y que era preciso un modelo sanitario que no tuviera tanto gasto, más eficaz, más eficiente, con una gestión privada y con incentivos. Por tanto, si tengo una visión mucho más biologizada, ya no necesito tanto el apoyo psicosocial. Si miro a un paciente que le duele el brazo y lo medico, no voy a ir más allá sobre las variables que puedan causar ese malestar. Pan para hoy, hambre para mañana. Sí que es verdad que es más barato ahora, pero después me sale muchísimo más caro, porque mañana lo voy a tener aquí con la misma dolencia. En los años 60 y 70 se trabajó a nivel mundial, como parte de la OMS, en proyectos que nacieron con esa idea de atención primaria. Recordemos que la atención primaria surge a partir del fracaso de un sistema biologicista y que por tanto, pretendía dar una atención cercana a las personas, mucho más barata, con instrumentos más accesibles y es mucho más barato trabajar con los propios recursos de la gente, partiendo desde la concepción y la forma que tenía la gente de cuidarse y de curarse, que la concepción que ahora están alegando ellos que es mucho más cara y que por eso volvemos otra vez a la biologicista, o sea, es curioso. La atención primaria surge de esa crisis mundial bajo el eslogan "salud para todos" sobre el año 2000. La proclamación de la universalización del sistema igualitario, justo, accesible para toda la gente, no discriminatorio por la condición de trabajador o desempleado o por razón de origen o multinacionalidad o diversidad o lo que sea. El objetivo de salud para todos no se cumplió del todo, pero estuvimos muy cerquita de conseguirlo, mediante reconocimientos preventivos, atención a las embarazadas, proyectos de salud comunitaria, etc. Esto, en 1978 no se vivía porque el 100% de la población española no tenía cobertura sanitaria. Es aquí cuando el modelo biopsicosocial se traslada a países desarrollados como en España. Hubo un aumento del gasto sanitario y las condiciones de salud no mejoraban porque no se solucionaban con la alta tecnología. Problemas de salud aparentemente que habían desaparecido o tienen que ver con malas condiciones sociales o de vida, empiezan a emerger de nuevo. Se implanta la educación para la salud, se empieza a trabajar con la población, a entregarle instrumentos de reflexión para devolverle ese primer estadio de la salud que es el autocuidado, y todo esto sucedió en la primera década de los 80. Todo ello vinculado al movimiento vecinal, movimiento feminista y a la crítica de las instituciones. Se habían creado muchas redes locales y más económicas, sin embargo, las argumentaciones que se utilizan ahora para recortarlo es que es muy caro, es curioso. El trabajo de promoción de la salud no fue una apuesta real. Se convirtió en un voluntarismo de gente que creía

Ajuntament de

Badia
del Vallès

en el modelo educación para la salud. Ahora todo está basado en la atención y en la consulta individual, en la entrevista y la asistencia individual. Hay un cambio de parámetros en la medición de lo que es válido o lo que no es válido para cuantificar y cualificar el servicio, porque ahora el tiempo es dinero y la educación para la salud cuesta tiempo sanitario y los resultados son a medio y largo plazo. Este es el capitalismo en la salud. Cuenta el número de personas que atiendes, el resultado no importa. Los profesionales de la salud trabajan mucho y se sienten desbordados de tanta afluencia, sin darse cuenta de que esto es una mala calidad en la atención. Este es el retroceso, como he dicho antes, hacia ese modelo biologicista del que salíamos y que hemos vuelto atrás, hemos vuelto otra vez, y economicista, donde el control y gestión de la población en la fase neoliberal no empodera. Se apodera de la gente, pierdes tu identidad y la capacidad de decisión. (La senyora alcaldessa diu: "Senyora Ruiz, vagi acabant si us plau. Ja porta una estona). En resumen, vengo aquí porque la importancia de los consejos de salud. Los consejos de salud son órganos de participación, voy a hacer mucho resumen, son órganos de participación del que se ha vaciado de contenido de algunos procesos de salud comunitaria y de movilización de los años 80. Hablamos de cuidado y atención más graves, con capacidad de sensibilización social y de movilización. Un sistema de organización donde se vayan abordando todos los problemas más urgentes para priorizar e ir trabajando de forma individual con los trabajadores sociales del centro de salud y conectar con la familia aparte, también con la gente que vive en el barrio. El consejo de salud, y ahora veréis por qué voy aquí, porque esto es la falta de movilización social, el consejo de salud agrupa a todos los colectivos como entidad. La asociación de vecinos también participa en el consejo como entidad, vas confluyendo, creando, reivindicando. El hecho de que no haya recursos no significa que no se puedan organizar actividades comunitarias. Hay veces que tenemos que hacer que el sistema político tenga que comprometerse en crear más recursos y si no los hay o no fueran suficientes, que se repartan. Este modelo de desarrollo comunitario surge de países donde la política económica no garantizaba el bienestar de los ciudadanos. Países pobres como por ejemplo África. Salto párrafos. La tendencia en el ámbito de la salud es la privatización. Que los centros de salud, los hospitales, atiendan al público pero regentados por gestoras privadas. Gestoras privadas que, a su vez, tienen convenios con las mutuas. Creéis que una empresa privada va a tener el interés de atendernos rápidamente y eliminar las listas de espera teniendo un negocio aparte con las mutuas? Yo creo que no, porque lo que se está viendo con estas largas listas de espera, es que la gente se está haciendo de mutuas privadas para intentar paliar o intervenir en su dolor o agonía. Normal, la gente no ve respuesta rápida en la sanidad pública y ante un empeoramiento incipiente prefieren ser atendidos ni que sea pagando, si tienen la posibilidad de ello, claro está. Así es como las mutuas hacen doble caja. Luego estamos los pobres de solemnidad y los que creemos que el sistema sanitario universal para todas las que esperamos hasta 3 semanas para ser atendidos por nuestros médicos de cabecera, o llevamos hasta 3 meses esperando una derivación urgente a un especialista. Sobre esto que estoy hablando, tenemos un libro de "Cafè amb llet", sobre lo que está pasando en la sanidad pública catalana y sobre cómo intervienen este tipo de empresas privadas que son amigos de, conocidos de algunos políticos. El resultado de todo esto es que la gente está quemada, no saben poner nombre al malestar y situar el origen de qué es lo que está fallando. Los profesionales han perdido el sentido para el que trabajan. Por otro lado, no puedes solucionar los problemas trabajando individualmente con gente porque hay problemas que tienen su semilla en la comunidad, en los servicios, en las relaciones entre las personas, en la salud que hay en la comunidad. Son problemas que se tienen que solucionar en lo social, mediante decisiones políticas, con movilizaciones y con empoderamiento. El problema tiene un origen social y colectivo. La gente que se queja lo vive a nivel individual y no se agrupa. Las personas que se encuentran solas demandan servicios sanitarios de forma muy frecuente y los profesionales deberían darle otra lectura y no medicalizar esa situación, como las depresiones y las ansiedades (La senyora alcaldessa diu: "Senyora Ruiz, si us plau). Lo que quiero decir con esto es que eres un recurso de tu comunidad y que este ayuntamiento debe promover otra vez nuestro Consejo de Salud, que es primordial, y empezar a trabajar al respecto. Por este motivo, necesitamos universalizar la sanidad, garantizar las visitas del Centro de Atención Primaria y no de más de 48 horas, reducir las listas de espera para intervenciones quirúrgicas o visitas a los especialistas. De esta forma, no solamente estaremos dando calidad de servicio y de vida al usuario, también estaremos reduciendo posibles complicaciones derivadas de su dolencia o enfermedad. Esto se traduciría en reducción de costes económicos y pérdidas futuras derivadas de las complicaciones por la larga espera. Por tanto, votaré a favor de esta moción, porque entiendo el derecho de la salud como un derecho fundamental universal, así como

Ajuntament de Badia del Vallès

Avinguda Burgos s/n, Badia del Vallès. 08214 (Barcelona). Tel. 937182216. Fax: 937182042

aprovecharé la ocasión para recordar al equipo de gobierno la importancia de reactivar el Consejo de Salud municipal de nuestro municipio, para precisamente evitar lo que anteriormente he comentado. Muchas gracias”.

A continuació la senyora alcaldessa dona la paraula a la senyora Pilar Paz, qui diu: “Gracias señora alcaldesa, seré breve. El grupo municipal de BeC donarem suport en aquesta proposta i ho farem amb el ferm convenciment que defensar l'estat del benestar es pot, és fer-ho fent la defensa de cada una de les seves principals potes, sanitat, educació, igualtat d'oportunitat i llibertats. Avui, en aquesta sessió plenària, tindrem propostes que defensin aquests pilars de l'estat del benestar com agarants d'una vida digna per a tothom. Parlarem de justícia, de llibertat, d'educació i sanitat. I en aquesta defensa d'un sistema sanitari universal i públic que sigui de la major qualitat que ens permeti el nostre benestar i avenços científics, sempre ens trobarem les dones i homes de BeC com agarants del dret a la salut. Moltes gràcies».

S'aprova per unanimitat (8 vots PSC, 5 vots AEB, 2 vots BeC i 1 vot regidora no adscrita) el següent acord:

I. Identificació de l'expedient

Expedient número 1506/2018 relatiu a la universalització dels serveis sanitaris i la lluita contra les llistes d'espera

II. Relació de Fets

El passat dia 7 d'abril va celebrar-se el Dia Mundial de la Salut, enguany l'Organització Mundial de la Salut es va plantejar l'objectiu d'assolir la cobertura sanitària universal per a tothom.

Dels del nostre municipi volem sumar-nos a aquest objectiu, denunciant el trencament que el Govern del Partit Popular ha fet de la Llei General de Sanitat, la Llei Lluç que va garantir la cobertura universal del dret a l'atenció sanitària i a la protecció de la salut.

El decret-Llei del 2012 del Partit Popular va excloure d'aquest dret a centenars de milers de persones i el que és més greu als més vulnerables. I a més, ha presentat recurs d'inconstitucionalitat a la Llei aprovada pel Parlament de Catalunya de 27 de juny passat que garantia de nou la Universalització de l'Assistència Sanitària amb càrrec a fons públics per mitjà del Servei Català de la Salut.

Més enllà de rebutjar aquesta mesura i exigir al Govern de l'Estat la retirada del recurs, que ha deixat suspesa la Llei, també s'ha de poder garantir que els ciutadans i ciutadanes de Catalunya siguin atesos dins d'uns temps garantits i raonables, i aquest aspecte es responsabilitat únicament i exclusiva de la Generalitat de Catalunya.

Segons dades del Departament de Salut, les llistes d'espera per una intervenció quirúrgica a desembre del 2017 era de 163.809 persones, la de consultes externes i especialistes era de 421.841 persones i la de proves diagnòstiques era de 105.290 persones .

El Govern de la Generalitat no ha complert cap dels compromisos que va adquirir el febrer del 2016 de reduir en un any un 10% el temps d'espera per a les intervencions quirúrgiques, i el 50% del temps d'espera per a la fase diagnòstica o de visita a l'especialista.

Cal afegir que de manera reiterada s'incompleix l'acord del Parlament de garantir la visita al Centre d'Atenció Primària en 48 hores.

Totes aquestes dades adquireixen més gravetat per les diferències territorials, on entre comarques es poden doblar els dies d'espera per alguns procediments quirúrgics *.

Els valors de la nostra societat ha volgut transmetre en la gestió del Sistema Nacional de Salut, incorporen la universalització de l'atenció sanitària, sense matisos.

Des dels Ajuntaments del nostre país treballem perquè el model del Sistema Nacional de Salut es correspongui a una societat diversa, inclusiva i que vetlla per garantir l'accés, la gratuïtat i la universalitat de l'atenció sanitària als col·lectius més vulnerables.

Per tot això, es proposa al Ple l'adopció del següent acord:

Primer. Instar al Govern d'Espanya perquè promogui la derogació del *"Real Decret-Llei 16/2012, de 20 d'abril, de mesures urgents per garantir la sostenibilitat del Sistema Nacional de Salut i millorar la qualitat i seguretat de les seves prestacions"*

Segon. Mostrar el rebuig del nostre municipi davant la presentació per part del Govern de l'Estat espanyol d'un recurs d'inconstitucionalitat contra la Llei 9/2017 del Parlament de Catalunya que regula la universalització de l'atenció sanitària amb càrrec a fons públics per mitjà del Servei Català de Salut.

Tercer. Defensar el model sanitari català i especialment la universalització i la gratuïtat que garanteix l'accés als col·lectius més vulnerables tal com es recull a la llei recorreguda, al nostre Estatut i a múltiples declaracions, resolucions i normes de dret internacional subscrits per l'Estat espanyol.

Quart. Mostrar el compromís del nostre Ajuntament en una defensa activa d'aquest model davant els partits que de manera continuada qüestionen els valors d'una societat oberta, diversa i inclusiva.

Cinquè. Donar suport i subscriure el manifest titular "Salut, un dret de tothom" impulsat per professionals sanitaris a través de la Plataforma pel dret universal a la salut, el qual s'adjunta.

Sisè Instar a la Generalitat de Catalunya a establir les mesures necessàries, amb objectius clars, calendari, pressupost i formes d'execució per disminuir la bossa actual de llista d'espera tant en proves diagnòstiques, visites a l'especialista, com proves quirúrgiques.

Setè. Instar a la Generalitat de Catalunya a l'aprovació d'un Decret d'Accessibilitat, on s'estableixin uns temps màxims garantits per a tots els serveis sanitaris, garantint la qualitat i l'equitat territorial.

Vuitè. Traslladar aquests acords al Govern d'Espanya, a la Generalitat de Catalunya (Departament de Salut), i als grups parlamentaris del Congrés de Diputats, del Senat, i del Parlament de Catalunya, a la Federació de Municipis de Catalunya, i a l'Associació de Municipis de Catalunya.

Manifest "Salut, un dret de tothom"

Davant el recurs d'inconstitucionalitat interposat per part de l'Estat espanyol de la Llei 9/2017 d'universalització de l'assistència sanitària, aprovada pel Parlament de Catalunya, volem manifestar que:

- Defensem un dret humà fonamental, com és el dret a la salut. Excloure una part de la població de l'accés a l'atenció sanitària posa en risc la salut pública de tota la població, augmenta la vulnerabilitat dels col·lectius en risc d'exclusió social i genera més desigualtats entre la població.

- La Llei d'universalització de l'assistència sanitària és una obligació que deriva de la Constitució Espanyola, l'Estatut d'Autonomia de Catalunya, la Llei General de Sanitat i de les normes internacionals, que advoquen pel dret d'accedir en condicions d'igualtat als serveis sanitaris a totes les persones, independentment de la seva situació administrativa o origen; siguin d'on siguin, vinguin d'on vinguin, tal com s'havia estat fent fins a l'aprovació del Reial decret llei 16/2012 per part de l'Estat.

- La cobertura universal de l'atenció sanitària ha estat i és un tret clau del sistema de salut català, que compta amb un llarg recorregut històric i que ha estat construït en base al consens i a l'esforç col·lectiu de la ciutadania, els professionals i les institucions. Aquest és un element de cohesió social central del nostre estat del benestar.

Per tots aquests motius, instem que el Departament de Salut continuï garantint l'atenció sanitària pública per al conjunt de la ciutadania de Catalunya.

Adhesió a la manifestació feminista del 16 de maig, per rebutjar la sentència de "La Manada" i exigir un pressupost compromès per desenvolupar el pacte d'Estat contra la violència de gènere (Expedient 1509/2018)

Favorable

Tipus de votació: Unanimitat

L'alcaldeessa informa que aquest acord ha sofert modificacions derivades de la incorporació de una manifest que va presentar el grup de l'Alternativa d'Esquerres per Badia. Es a dir s'afegeix a la proposta d'acord la declaració institucional que va presentar l'Alternativa d'Esquerres per Badia.

La secretària llegeix l'acord.

L'alcaldeessa dona la paraula a la senyora Maria José Granados regidora d'Igualtat que diu: «La violencia machista afecta a las mujeres por el mero hecho de serlo, lo repito cada pleno porque la violencia hacia ellas, nosotras, es por el mero hecho de ser mujeres. Los maltratadores son selectivos en el ejercicio de la violencia, lo cual demuestra que son capaces de controlarse. Esta violencia contra las mujeres constituye un atentado contra la integridad, la dignidad y la libertad y en los peores casos atenta contra sus vidas, y en algunos también contra las vidas de sus hijos e hijas, o en el caso que nos afecta hoy en la violación de una adolescente. En lo que llevamos de año 15 mujeres han sido asesinadas a manos de sus parejas, ex parejas o conocidos, estos son dos casos, Diana Ker de 18 años que conocemos todos y otras que no conocemos tanto como Jenifer, Laura, Celia, Celia tenía 90 años y su marido la mató, María Pilar, María Adela, Paz, Dolores, Mari Carmen, Patricia, a Patricia la asesinaron delante de sus hijos, tenía dos niños pequeños y la asesinaron delante de ellos, Doris, Maria José que tenía 44 años, Florentina, Silvia, Leticia, y la última Mar Contreras con 21 añitos.

La violencia de género tiene que ser una prioridad ya, nos queda un largo camino por delante por recorrer, un camino que ya estamos viendo, será muy complicado, razón por la cual la lucha contra la violencia machista debe ser una prioridad para todos y todas, y debe ser una cuestión de Estado, tal y como plantea el pacto de Estado en materia de violencia de genero aprobado por el Congreso de los Diputados e impulsado por el partido Socialista. En el pacto de Estado contra la violencia de género que se aprobó en Septiembre de 2017, que ya por fin después de mucho trabajo hemos conseguido que tenga una financiación adecuada y mínima, que recoge 213 medidas y propuestas para paliar y prevenir la violencia de género entre las que se encuentra de manera especifica la obligatoriedad de formar con visión de género a los diferentes estamentos de la administración, algo que resulta vital especialmente en el ámbito judicial tal y como ha quedado tristemente de manifiesto en la sentencia de la Manada que es inaceptable. La sentencia considera que no hubo violación ni intimidación hacia una adolescente por parte de cinco hombres adultos. Hemos conseguido por fin financiación para el pacto de Estado y ahora lo que tenemos que seguir haciendo es trabajar, trabajar por los derechos de las mujeres, y exigir hechos no palabras, esto es un problema que tenemos todas. Gracias.»

Seguidament l'alcaldeessa dona la paraula a la senyora Elena Malysheva regidora del grup municipal de l'AEB que diu: "Des de l'AEB creiem que és necessària la modificació del Codi Penal per revisar el supòsit d'abús sexual, així com la consideració jurídica de la violència en casos d'agressió sexual i violació. No son pocs els exemples d'incongruències judicials que existeixen entre els fets declarats com aprovats en les sentències i una d'elles és la Audiència Provincial de Navarra del conegut cas la Manada que per desgràcia no és l'únic. La sentència minimitza els fets al no considerar-los agressió sexual i al no considerar l'agreujat de realitzar-se en grup, i situa la càrrega de la prova en la víctima al posar el focus en el seu comportament i no en els agressors. Aquesta resolució judicial afavoreix la impunitat de les agressions masclistes i envia un missatge de descrèdit de la vivència de les dones

Ajuntament de

Badia
del Vallès

que pateixen aquestes agressions i les revictimitza. La sentència que ha condemnat als cinc acusats a penes de 9 anys de presó per un delictes d'abús sexual continuat posa de manifest la incoherència d'entendre que l'abús sexual perpetrat i que queda recollit en els relats dels fets pot produir-se sense violència ni intimidació. En aquest sentit resulta incomprensible que el Tribunal no hagi considerat l'existència d'un delictes de violació i que hagi obviat que es produís cap tipus d'intimidació ni violència. És important donar suport incondicional a les víctimes, moltes vegades invisibles, de les agressions sexuals, i a totes les mobilitzacions socials contra aquesta sentència judicial. Amb aquesta sentència, lamentablement, el que ha quedat totalment evident és que denunciar una violació a l'Estat Espanyol no serveix de res, per l'altre cantó, està molt bé parlar dels diners que es destinen a les polítiques de lluita contra la violència de gènere, però des dels municipis es pot avançar amb detalls, com per exemple tenir carrers ben il·luminats entre d'altres coses. I per acabar un retall del manifest feminista i com no potser d'un altre manera el fem totalment nostre: «Un cop més que la justícia és patriarcal, i que actua com a braç executor legal de tot un sistema que ens vol oprimides. Un sistema que ens infantilitza, ens crucifica, ens precaritza, i que promou una cultura que ens assassina a un ritme esfereïdor, sortim al carrer per dir que en els judicis per violència sexual als jutjats siguin els agressors i no les agredides. Volem que es deixi de manipular i jugar amb el concepte d'agressió sexual consentida, no és no, sense matisos i sense explicacions i justificacions posteriors. Insistim, no, és no.»

L'alcaldeessa dona la paraula a la senyora Elisabet Ruiz regidora no adscrita que diu: «Votaré a favor para que el Gobierno tenga la obligación de cumplir con el compromiso adquirido con las víctimas de violencia de género o víctimas de la violencia machista/patriarcal, a las que se les pretende ningunear con este tipo de jugadas en las partidas presupuestarias. No se puede llevar a cabo un Pacto contra la Violencia de Género sin previamente dotar de un presupuesto suficiente, el que ellos mismos se comprometieron, y que ahora intentan no cumplir, con unas políticas y programas adecuados al respecto.

Es de necesidad imperiosa y urgente la formación con perspectiva de género de todos los profesionales que intervienen en temas de género e igualdad, así como de los diferentes estamentos de la administración, siendo de vital importancia en el ámbito judicial, para que no se produzcan otras sentencias tan retrógradas y faltas de coherencia como la del caso de "La Manada". Una sentencia que, a todas luces, revictimiza a las mujeres agredidas y, al mismo tiempo, legitima el machismo, dotando de impunidad a los agresores en la cultura de la violación. Una sentencia que proyecta inseguridad e impotencia a las mujeres.

Por ese motivo, daré mi soporte a esta moción y a la manifestación del pasado miércoles 16 de mayo que hubo en todo el Estado, para denunciar las rebajas del Pacto de Estado contra la Violencia Machista y exigir, tal y como dice la moción, hechos y no palabras."

L'alcaldeessa dona la paraula a la senyora Pilar Paz regidora del grup municipal de Badia en Comú que diu: "El grupo municipal de Badia en Común queremos aprovechar la adhesión a la manifestación feminista para recordar la necesidad de impulsar campañas desde el Ayuntamiento, y no sólo ahora que viene la Fiesta Mayor contra el acoso y la cultura machista de la violación. Es necesario estar unidas, y trabajar incansablemente hasta conseguir erradicar las violencias machistas de nuestras vidas. Votaremos a favor. Muchas gracias."

Sotmesa a votació s'aprova per unanimitat (8 PSC, 5 AEB, 2 BeC, 1 No adsc) el següent acord:

«I. Identificació de l'expedient

Expedient número 1509/2018 relatiu a la manifestació feminista del 16 de maig, per rebutjar la sentència de «La Manada» i per exigir pressupost compromès per desenvolupar el pacte d'estat contra la violència de gènere.

II. Relació de Fets

La lluita contra la violència masclista ha de ser una prioritat per a tota la societat i partits polítics i, en primera instància, una obligació dels governs i totes les administracions, fent d'aquesta lluita una qüestió d'Estat, tal com es planteja en el Pacte d'Estat en matèria de violència de gènere aprovat pel Congrés dels Diputats a instàncies del Grup socialista.

El Pacte d'Estat és un instrument complementari de la nostra actual legislació, que estableix els marcs de coordinació institucional necessaris per al desenvolupament de les diferents mesures acordades. Un total de 213 propostes d'actuació que aborden el problema de manera integral i que en el seu conjunt milloren la situació de les dones víctimes de violència de gènere i la de les seves filles i fills. A més, conté específicament l'obligatorietat de la formació en visió de gènere als diferents estaments de l'administració, quelcom que hem vist és vital a l'àmbit judicial.

Per desgràcia, són molts els exemples de com la manca de formació en gènere fomenta la justícia patriarcal amb sentències que fomenten la revictimització de les dones agredides, la impunitat dels agressors i que legitimen el masclisme i la cultura de la violació.

Un dels darrers exemples és la sentència de "La manada". Segons la sentència num.000038/2018 de la Secció Segona de l'Audiència Provincial de Navarra, queden com a fets provats que els cinc homes del grup conegut com 'La Manada' van perpetrar una menyspreable acció d'abús sexual contra una noia a Pamplona durant les festes de San Fermín de 2016. La sentència entén que no hi va haver ni violència ni intimidació, i un jutge els volia absoldre. Cinc homes adults en grup contra una adolescent, que ha denunciat els fets esperant justícia. El missatge que estem donant a la societat és molt perillós i, a més, projecta un marc d'inseguretat per a les noies i dones.

La sentència reforça la creença que les dones són sempre còmplices, i en el fons, responsables de la violència que pateixen. Manté la màxima que si una dona no s'oposa amb fermesa i amb evident resistència als ulls dels homes, davant d'un acte de violència masclista, serà sempre sospitosa d'haver consentit, induït o provocat l'agressió, i exigeix a les dones que acreditin la falta de consentiment com si aquest fos una presumpció.

Si la justícia no pot protegir els drets de les dones davant una xacra com les violències masclistes, el missatge vers les dones és d'absolut descrèdit del sistema judicial, i el que és pitjor, fomenta la idea que la responsabilitat davant de les agressions sexuals recau en les dones, en tant que som nosaltres les que ens hem de protegir, banalitzava les violències sexuals i afavoreix la impunitat dels delictes.

Creiem fermament que la consideració jurídica dels fets és contradictòria; els cinc homes han estat condemnats per delictes continuats d'abús sexual amb prevalença, però no per violació, ja que el tribunal no ha considerat el delicte d'agressió sexual, que implica violència i intimidació. El relat és incompatible entre el que es tipifica i la sentència, demostrant la necessitat urgent de formar en visió de gènere a la judicatura, que és una de les mesures previstes en el Pacte d'Estat contra la violència de gènere.

En aquest context, les entitats feministes han convocat una manifestació dimecres 16 de maig a tot l'Estat per denunciar les rebaixes del Pacte d'Estat contra la violència masclista, exigir fets, no paraules només.

L'Ajuntament de Badia del Vallès manifesta una profunda indignació per aquesta sentència que ha provocat una repulsa generalitzada en la ciutadania perquè provoca una doble victimització, ja que a banda de ser un atemptat contra la seva integritat ha de suportar la manca de protecció del sistema judicial.

L'Ajuntament de Badia del Vallès considera necessari i imprescindible la formació en perspectiva de gènere del cos judicial. A tal objecte insta a promoure un programa aprofundit dirigit als professionals de l'àmbit judicial sobre la violència masclista i les violències i els abusos sexuals.

Per tot això el Ple adopta els següents acords:

Primer. Reiterar el compromís d'aquest Ajuntament amb la lluita contra la violència masclista, com a prioritat política, destinant recursos, campanyes d'informació, conscienciació, atenció, etc... i mostra de solidaritat col·lectiva per exigir la fi de les violències masclistes.

Ajuntament de

Badia
del Vallès

Segon. Instar el Govern de l'Estat a complir els seus acords, i per tant, que en els pressupostos generals de l'Estat es destinin els recursos compromesos per poder desenvolupar el Pacte d'Estat contra la violència de gènere.

Terçer. Mostrar el nostre suport incondicional a les víctimes, moltes vegades invisibles, de les agressions sexuals i el nostre rebuig a la sentència de La Manada, un dels pitjors exemples del sentit patriarcal de la Justícia que, un cop més, afavoreix la impunitat de les agressions masclistes fomentant la violència masclista institucional.

Quart. Donar suport a les mobilitzacions dels moviments feministes amb campanyes informatives al municipi per fomentar la participació, donant especialment veu a les entitats de dones i feministes del municipi.

Cinquè. Fer arribar aquestes propostes a l'Audiència Provincial de Navarra, al Ministeri de Justícia, al Ministeri de Sanitat, Serveis Socials i Igualtat, i al Consell General del Poder Judicial.»

Moció AEB: En defensa del dret a la protesta política, de la llibertat d'expressió i de manifestació (Expedient 1591/2018)

No hi ha acord

La secretària llegeix l'acord:

L'alcaldeessa dona la paraula al senyor Alvaro Pacheco regidor del grup municipal de l'AEB que diu: «Gràcies alcaldeessa. No podíem ni volíem deixar passar la oportunitat de denunciar la situació de repressió que estem patint per part de l'Estat i aquest Estat ho fa emparant-se en una Llei, la Llei anomenada «mordassa» que creiem que és del tot injusta, per no posar un altre qualificatiu, que ens demostra casos com Hasél, Valtòny, Jordi Cuixart, Jordi Sánchez, els CDR, el cas Palau, Elgio, o l'exposició d'Arco que va ser retirada per una denúncia, ens demostra l'estat de repressió que estem visquent, que feia temps que no vivíem, no farem demagògia dient que mai a l'Estat Espanyol o a Catalunya s'ha viscut aquesta repressió perquè seria mentir, seria faltar a moltes víctimes, però si que volem dir, i posar un exemple, és el cantant de «La polla records» que ha estat denunciat després de 30 anys, el primer disc que va fer «No somos nada» al 87, i després de 30 anys l'ha denunciat per les lletres de les seves cançons, no està clar perquè, però en definitiva és per mostrar dissidència política amb l'Estat o amb els poder fàctics. I no volem tampoc deixar l'oportunitat de dir que ens sap molt greu i que clama al cel que surti més barat robar a mans plenes que no pas dir allò de «Los Borbones son unos ladrones» creiem que és inconcebible. Moltes gràcies.»

Seguidament l'alcaldeessa dona la paraula a la senyora Elisabet Ruiz regidora no adscrita que diu: «Los derechos humanos son aquellos derechos inherentes al ser humano por el mero hecho de ser persona y son inalienables, irrenunciables e imprescindibles. Por ese motivo, cualquier país democrático que se precie, deberá garantizarlos.

Como no puede ser de otra forma, votaré a favor de dicha moción porque en cualquier país democrático que se precie, es reconocido como un derecho fundamental. La libertad de expresión está recogido en el artículo 20.1.a) del título primero de derechos y deberes fundamentales, dentro de los derechos y libertades, en nuestra Constitución Española. En el citado artículo se reconocen y protegen los derechos a «Expresar y difundir libremente los pensamientos, ideas y opiniones mediante la palabra, el escrito o cualquier otro medio de reproducción». También se reconocen derechos como el de la libertad de reunión y manifestación pacífica y sin armas, también recogido en el mismo título primero de los derechos y deberes fundamentales en su artículo 21.1: «Se reconoce el

derecho de reunión pacífica y sin armas. El ejercicio de este derecho no necesitará autorización previa,” y en su artículo 21.2: “En los casos de reuniones en lugares de tránsito público y manifestaciones se dará comunicación previa a la autoridad, que sólo podrá prohibirlas cuando existan razones fundadas de alteración del orden público, con peligro para personas o bienes”.

Este tipo de derechos son básicos y fundamentales en una democracia, por eso están recogidos en el Título I de Derechos y Deberes Fundamentales y son por ello de especial protección; como el derecho de huelga, el derecho a la desobediencia civil y legitimidad democrática, el derecho a la disidencia, y han de estar presentes en cualquier país democrático que se precie. No pueden, ni deberían ser vulnerados estos principios o derechos, como últimamente está pasando con tanta asiduidad y a la que el nuestro gobierno del Estado nos tiene acostumbrados, desgraciadamente en tal caso, esta vulneración de derechos me hace avalar nuestro famoso lema en el 15-M cuando decíamos: “¡Lo llaman democracia y no lo es”.

Estamos hartos de ver cómo se ha estado criminalizando la protesta ciudadana con la finalidad de disuadir los movimientos sociales y colectivos indignados, que se agrupaban en manifestaciones contra las políticas de recortes de derechos y bienestar. Estamos hartos de ver a raperos, cantantes y autores presos. Hartos de comprobar cómo hemos retrocedido en el tiempo, a nivel democrático, más allá de aquellos tiempos grises de los nos hablan nuestros mayores. En 7 años he visto retroceder nuestra tan “aclamada democracia” a tiempos oscuros más propios de la serie “Cuéntame” que de un país, supuestamente civilizado y democrático, enmarcado en el siglo XXI.

L'alcaldeessa dona la paraula al senyor José Pérez regidor del grup municipal de BeC que diu: «Moltes gràcies senyora alcaldessa. Començaré dient en primer lloc que el grup municipal de Badia en Comú donarem suport a aquesta moció, tot i que no ha estat acceptats petits matisos que hem introduït amb ella, però la potència del que hi ha al darrere no ens impedeix de dir que estarem a favor i votarem a favor d'aquesta proposta. En segon lloc, voldria dir algunes petites consideracions. En la moció es parla de tres grans drets, el dret a la llibertat d'expressió, el dret de protesta, i el dret de manifestació. En tot estat de dret sempre hi ha els drets fonamentals que són els que estructuren i fonamenten l'edifici que permet que nosaltres estiguem en aquesta sala plenària i podem expressar les nostres idees, confrontar-les amb gent que pensa diferent, públic que ens escolta i que pot estar d'acord o no d'acord amb el que jo estic dient aquí i tots i totes estem suportats per aquests drets fonamentals. Des de fa un temps aquí i ha un país que jo no reconec, hi ha un país que a mi m'avergonyeix, hi ha un país que l'hem de canviar entre totes i tots. Aquest país es diu Espanya, aquest país és un país que l'hem de canviar entre totes, perquè si jo quan era jove escoltava cançons, no ja del pobre Evaristo que era dels fluxos, sinó Cicatriz, Escorbuto, Cortatu, jo crec que moltes d'aquesta gent ara tindrien greus problemes davant d'una injustícia que no entenem. Una democràcia que es volgué dir com a tal necessita tenir aquests drets, el dret de manifestació, de llibertat d'expressió i de protesta, els necessita tenir en plena forma, sinó no se li pot dir democràcia. Tot i que de vegades la llibertat d'expressió acabi en una qüestió de mala conducta i fins i tot que ens agradi o no ens agradi, una qüestió casi estètica, s'ha de respectar. La llibertat d'expressió és fonamental en tota societat democràtica. Una societat lliure i democràtica, no es pot permetre que poc a poc es vagin reduint els drets i llibertats com si no fossin prou importants en ells mateixos, i va haver qui va dir que la llibertat ens fa por, però a mí i a molta gent el que ens fa por és la seva absència, perquè com va dir el filòsof «només soc lliure si els que hi ha al costat meu també ho són.»

L'alcaldeessa dona la paraula al senyor Josep Martínez, regidor del grup socialista que diu: «Gracias señora alcaldesa. «Antes de nada, nosotros vamos a manifestar que vamos a votar en contra, pero quiero dejar clara alguna postura para que luego no salga un tuit a mitad de pleno diciendo que el PSC vota en contra de la libertad de expresión. Si sólo leemos el título de la moción desde luego que este grupo municipal está a favor del título pero no a favor del contenido, porque recomiendo a toda la sala que lean el contenido de la moción que estará publicado en breve en la página web. Queremos manifestar que no estamos de acuerdo con el contenido íntegro, porque no reflejan la verdadera

libertad de expresión y desde luego el PSC no lo va a compartir, más adelante iré argumentando sobre los diferentes puntos que trata la moción. El grupo municipal socialista considera que esta moción sólo está enfocada a una parte del problema y no analiza la plenitud del conflicto político que vive Catalunya durante los últimos años, y desde luego que coincido con José Pérez de que este País hay que cambiarlo y yo creo que hay que cambiarlo con las máximas voces posibles, supongo que pueden saber por donde voy, porque por ejemplo en la moción me han faltado cosas como por ejemplo hacer eco de los señalamientos al secretario de organización del PSC en su domicilio particular por parte de un CDR, me ha faltado también ver como en Arenys de Mar pusieron una pancarta para expulsar al PSC de la ciudad. Es eso libertad de expresión? Tampoco estamos hablando de las muchas actuaciones que ha tenido en Badia, y después de los resultados del día 21 de diciembre un poco menos, pero me ha faltado ver por ejemplo algunos tuits del pequeño CDR de Badia menospreciando al PSC por ejemplo llamándolos caciques. Entonces la libertad de expresión no se puede defender solo con una parte de la ciudadanía. Frente a esta moción también me pregunto otra cosa: si es libertad de expresión que el Sr. Torra, President de la Generalitat, diga en sus tuits determinadas actuaciones y menosprecios hacia los españoles, es eso libertad de expresión? También en esta moción curiosamente se habla de derechos políticos, pero también me ha faltado ver como no se hace eco de los derechos políticos que los diputados del PSC en el Parlament de Catalunya se vieron vulnerados los días 6 y 7 de septiembre, en cambio si que veo entre líneas como se habla de los derechos políticos de convergentes como Rull i Turull. Entre líneas y seguro que después de mi intervención dirán aquello de que PP, PSC o Ciudadanos PSC o bipartidismo etc, no vamos a entrar, no me interrumpa, el señor Torra llama al dialogo y a la política, una política que fracasó el 27 de octubre cuando el señor Puigdemon después de un ofrecimiento de diálogo político, proclamó la república por la presión popular que sufría, curiosamente días antes en este pleno el PSC presentaba una moción en favor del diálogo, un diálogo que ahora reclaman. Nosotros no creemos, ni apostamos en la intromisión política en las decisiones del poder judicial, nos podrán gustar más o menos, desde luego hay algunas cosas que no nos gustan, pero no podemos exigir nada más que el respeto a las decisiones judiciales de cualquier tipo. No creo que tengamos que estar aquí para debatir si tenemos que pelearnos por poner o quitar lazos, si tenemos que garantizar el espacio público para todos de verdad que seguir hablando de la república y su defensa solamente nos ha traído fracasos, hay algo más grave que se hayan ido empresas, hay algo más grave que llevemos sin gobierno desde hace años, hay algo más grave que no se haga efectiva la renda garantida, hay algo más grave que haya pocas mujeres en un Govern de la Generalitat, hay algo más grave que un 155 inevitable, hay algo más grave que estemos reanimando grupos de ultraderechistas o hay algo más grave que no tengamos un interlocutor desde hace meses. De verdad tenemos que seguir enrocados en presentar mociones de este tipo? Desde el PSC consideramos que no, debemos garantizar el diálogo, como hemos dicho anteriormente, nosotros desde un primer momento lo hemos reivindicado, debemos reivindicar el respeto de todos y todas y entender que mi libertad de expresión se acaba cuando empieza la tuya, porque hablamos del artículo 20 pero hay que hacer referencia al artículo 20.4 que dice que la libertad de expresión tiene una limitación y quizás hayamos tenido alguna pintada a favor del 155 en Badia y quizás la sede del AEB haya sido pintada en su momento lo denunciemos, también han habido lazos amarillos etc, pero debemos felicitar a la ciudadanía de Badia porque no está en el procés, el procés, los lazos no está por la ciudadanía de Badia. Los badienses quieren que les arreglemos sus problemas sociales no quieren que les arreglemos su bandera. La política es diálogo y solventar los problemas que tienen los ciudadanos y no crearlos. Debemos bajar la crispación, hacer política, y sin llegar a lo personal cuando acabemos este pleno darnos la mano con cualquier persona que piense diferente de tí, esa es la verdadera democracia, esa es la verdadera libertad de expresión. Gracias.”

Seguidament l'alcaldesa dona la paraula al senyor Pacheco que diu: “Gracias alcaldesa, primero disculparme por haberte interrumpido, señor Martínez, tienes toda la razón. Lo siguiente es que no entendemos porque enfocas esta moción en el conflicto catalán o en el conflicto de autodeterminación del pueblo de Catalunya, pero bueno despues de tu argumentario nos gustaría saber que dices de dos convergentes no se donde habla aquí de dos convergentes, bueno aunque hablase de dos convergentes cuantos diputados del PSC están en la cárcel? Precisamente es por eso, porque nosotros respetamos a todos los diputados del PSC piensen lo que piensen, y el problema es cuando tú piensas una cosa diferente y te meten en la cárcel por pensar esa cosa

diferente, de eso va esta moción, que creemos que no has explicado suficientemente bien o como mínimo creemos que sólo has explicado una parte, también queremos hacer esta aclaración porque creemos que es importante. Muchas gracias.”

L'alcaldesa dona la paraula al Sr. Pérez regidor del grup municipal de BeC: “Gracias señora Alcaldesa, se que no es muy habitual porque no somos nosotros el grupo proponente de la moción, pero si ha habido un cierto relato por parte del Sr. Martínez que nos hemos sentido interpelados, y es una cuestión básica cuando habla del derecho a la libertad de expresión, el otro día su secretario general Pedro Sánchez, hacia unas definiciones del Presidente de la Generalitat, que es mi presidente aunque yo no este muy de acuerdo con el, que yo tampoco estaba muy de acuerdo con los calificativos que emitía, y eso forma parte de la libertad de expresión, se puede estar o no estar de acuerdo con el señor Pedro Sánchez, se le puede decir lo que sea, a más a más de no estar de acuerdo seguramente mañana el grupo Parlamentario de Unidos Podemos del cual yo me siento copartícipe del Congreso de los Diputados les vamos a dar apoyo en esta moción de censura para echar a algo mucho peor. Pues esta moción va de eso, esta moción habla de un fondo que es lo que decíamos hace un momento que no reconocemos este país, todo y que haya pequeños matices que no estemos de acuerdo, pero formará parte de esta estrategia del no frontismo a la que usted hacía mención y por la cual nosotros hemos estado aquí continuamente pactando, hablando, defendiendo, la idea del no frontismo, la idea de estar todos en una situación lo suficientemente cómoda para no entrar en este enfrentamiento que a ciertos partidos políticos parece que les interesa, la ruptura social que vienen algunos anunciando es porque les interesa a algunos, y no hablo del PSC en este caso. A algunos les interesa esta ruptura social porque les da una serie de réditos electorales, y nosotros precisamente los comunes decimos, no, no nos interesa, no existe ruptura social pero si empezamos a hablar de ella al final la vamos a crear, la vamos a crear porque hay un cierto interés político. Digo esto, que forma parte de este punto de encuentro, el votar mociones cuya globalidad estas de acuerdo, y estoy convencido que la mayor parte de los regidores y regidoras del partido Socialista de esta sala están de acuerdo con el fondo de esta moción, porque ellos también ven como se están vulnerando derechos fundamentales de libertad de expresión en este país por parte del Estado en manos del Partido Popular, y sin embargo decir, hay matices en esta moción en los cuales no estoy de acuerdo, forma parte de este intento de evitar el frontismo que era lo que yo creía entender que estaba usted diciendo, nosotros intentamos evitar el frontismo, yo creo que evitar el frontismo es precisamente dar apoyo a este tipo de mociones en situaciones en las cuales uno dice, no estoy de acuerdo con todo pero si con el fondo.”

L'alcaldesa intervé i diu: “Jo vui afegir unes coses a les que ha dit el senyor Martínez. Estem absolutament en contra de la Llei mordassa i hem demanat la seva derogació crec que en aquest Ple, i si no ho hem comentat públicament. El que nosaltres plantejarem i no estem d'acord és que s'està utilitzant d'una manera, sota el nostre parer evidentment, i amb tots els respectes als posicionaments polítics de cadascú i jo no entraré a fer paternalisme del que vostè hagi de votar ni del que vostè consideri, del que jo puc opinar de la seva posició política al respecte, perquè crec que no és el cas, vostè ha donat les seves argumentacions, nosaltres hem donat les nostres i sense entrar en fer paternalisme de la correcció o incorrecció de determinats plantejaments perquè jo puc interpretar que el seu plantejament pugui no ser correcte, nosaltres no estem d'acord en la utilització o la manipulació política de tot plegat a la que hem arribat. Nosaltres estem absolutament en contra de la Llei mordassa com he dit abans i hem demanat la seva derogació però això no pot servir d'excusa per posar un velo que ho cobreixi tot, i arribar a la màxima que el fin justifica los medios, perquè no és veritat, jo crec que entre tots hem de fer una mena d'autocrítica del que està passant. Amb aquest tipus de moció en la que només es parla d'una part d'aquesta situació, d'una part que està patint conseqüències d'una situació, perquè nosaltres ens pot semblar molt greu o molt inadequat que hi hagi persones a la presó, però a mi hem sembla greu i inadequat perquè aquestes persones, o els fets que han portat aquestes persones a la presó. Per nosaltres també és molt greu el que s'ha fet, la patada a la democràcia que es va produir al Parlament de Catalunya per nosaltres és molt greu, i per nosaltres és tan greu el fet de privar de vot i de paraula a uns diputats elegits legítimament pel poble de Catalunya, perquè tenen els mateixos drets per expressar-se lliurement com qualsevol altre diputat, però no, en aquest país s'ha produït un fet molt greu, que és que hi ha diputats de primera i diputats de segona, diputats que tenen paraula, i diputats que no la tenen, i sobre el paraigües de la llibertat d'expressió

ens estem oblidant d'altre llibertat d'expressió. Nosaltres estem vivint i veient com companys nostres no tenen llibertat d'expressió en els municipis on estan exercint la seva activitat política perquè estan coaccionats i això és un fet, i això està passant, jo tinc companys que els hi acompanyen a casa seva cada dia, i que han de canviar de camí, això també son realitats, jo no dic que unes siguin més greus que d'altres, jo no soc ningú per determinar la gravetat de la llibertat d'expressió i els dret a la democràcia que tenim cadascú de nosaltres. Si ningú fem reflexió del que està passant mai podrem posar o podrem acabar amb aquesta situació. I nosaltres el que no entrarem és en aquestes mocions en les que es continua parlant de bàndols, dels bons i dels dolents, dels agressors i de les víctimes, en aquesta dicotomia aquest partit no entrarà mai, dient per sobre de tot que nosaltres no estem o no compartim determinades denúncies que es posen també sota el paraigües de una suposada defensa d'Espanya, nosaltres tampoc no concebim la defensa d'Espanya des de la perspectiva que la veuen altres, que la única cosa que fan és denunciar i cridar i cridar, nosaltres tampoc creiem en aquest model d'Espanya, es molt diferent del nostre, però nosaltres no entrarem en aquest joc, com que tampoc no aprovaríem una moció en el sentit contrari perquè creiem que estem alimentant el foc i nosaltres no entrarem en aquest joc i si hi ha altres partits que consideren que han d'entrar pues perfecte, però nosaltres no entrarem.»

Sotmesa la moció a votació queda rebutjada en segona votació amb el vot de qualitat de l'alcaldesa:

“Els darrers anys les mobilitzacions socials a Catalunya han estat massives, constants i exemplars. La no violència ha estat un denominador comú i un principi bàsic en les protestes cíviques en forma de manifestacions, comunicats, vagues, aturades, talls de carreteres, concerts, concentracions... en favor del dret a decidir i de les llibertats democràtiques, contra la repressió i la violència policial, i en defensa dels Drets Humans fonamentals.

Els Drets Humans són aquells drets inherents a l'ésser humà per l'únic motiu de ser persona.

Els Drets Humans són inalienables, irrenunciables i imprescriptibles i per aquest motiu els estats estan obligats i són responsables de garantir-los. El dret a la protesta és un dret humà fonamental, un dret bàsic en qualsevol estat democràtic.

D'acord amb la Declaració Universal de Drets Humans, adoptada i proclamada per l'Assemblea General de les Nacions Unides, de 10 de desembre de 1948 «tota persona té dret a la llibertat d'opinió i d'expressió; aquest dret inclou el de no ser molestat a causa de les pròpies opinions i el de cercar, rebre i difondre les informacions i les idees per qualsevol mitjà» (article 19) i «tota persona té dret a la llibertat de reunió i d'associació pacífiques» (article 20).

L'informe d'Amnistia Internacional publicat el 2014: Espanya, el dret a protestar amenaçat, alertava de l'augment de la repressió. L'informe recomanava a les autoritats espanyoles “revisar la legislació, les polítiques i les pràctiques relatives a les reunions públiques i les manifestacions, per tal de garantir i facilitar l'exercici efectiu del dret a la llibertat d'expressió i de reunió pacífica, conforme a les obligacions internacionals contretes per Espanya en matèria de Drets Humans”.

Per contra l'any 2015 l'estat espanyol enduria el Dret Penal amb la reforma del Codi Penal LO 1/2015, a la que hi afegia una nova Llei de Protecció de la Seguretat Ciutadana LO 4/2015, coneguda popularment amb el nom de Llei mordassa.

El gener de 2015, 70 catedràtics de Dret Penal de diverses universitats de l'estat espanyol subscriuen un manifest en el que ja alertaven de la involució democràtica de l'Estat, afirmant que

«ens trobem davant un veritable estat de necessitat política provocat per la deslleialtat democràtica de l'actual Govern, qui mitjançant les denunciades iniciatives legislatives està elaborant una ordit jurídica extraordinàriament allunyada d'un sistema democràtic atent a les llibertats i drets fonamentals, i molt més propera a un sistema autoritari que francament crèiem ja oblidat.»

En aquesta mateixa línia el «Grupo de Estudios de Política Criminal», integrat per bona part de la doctrina penalista espanyola i per magistrats i jutges, subscribia el manifest «No hay derecho. Por un Código penal de todos», en el que criticava durament la reforma en afirmar que «criminalitza la protesta ciutadana amb la finalitat de dissuadir als molts col·lectius de ciutadans indignats d'expressar públicament la seva rebel·lió contra una política que destrueix els ciments de l'Estat del benestar».

En aquesta mateixa direcció el febrer de 2015 un grup de Relators Especials de les Nacions Unides indicaven la seva preocupació pel fet que «les propostes de reforma puguin ser una resposta del Govern i del poder legislatiu a les nombroses manifestacions que en els últims anys s'han portat a terme a Espanya»; assenyalant, entre altres coses, els riscos que ambdues reformes (Codi Penal i Llei Orgànica per la protecció de la seguretat ciutadana) suposen pels drets de reunió i manifestació pacífica, associació, opinió i expressió, i que representen una amenaça als «drets i llibertats fonamentals dels individus».

En els darrers temps hem vist com les amenaces d'involució democràtica que havien estat denunciades reiteradament tant per institucions internacionals de defensa i protecció dels Drets Humans, com per reconeguts especialistes en Dret Penal es feien realitat. L'Estat espanyol, en totes les seves formes, ha engegat un procés de criminalització de la protesta política, amb especial duresa contra el moviment independentista, inventant i difonent un relat que pretén justificar una repressió totalment desproporcionada.

El passat 16 d'octubre la justícia espanyola va empresonar els presidents d'Òmnium Cultural,

Jordi Cuixart, i de l'Assemblea Nacional Catalana, Jordi Sánchez per manifestar-se pacíficament, en protesta per l'entrada de la Guàrdia Civil al Departament d'Economia. Des d'aleshores fa 6 mesos que són reclosos a presó acusats de sedició i rebel·lió. Com ells diverses representants de la sobirania popular al Parlament de Catalunya estan empresonades o a l'exili per qüestions estrictament polítiques.

Com a mostres a la criminalització de la llibertat d'expressió els darrers temps destaquen les condemnes a Pablo Rivadulla, conegut amb el nom artístic de Pablo Hasél i Josep Miquel Arenas Beltran, conegut com a Valtòny, dos rapers que sumen junts penes de presó de vuit anys i sis mesos per «enaltiment del terrorisme» i «injúries a la corona». En relació amb aquestes condemnes, cal recordar que el Tribunal Europeu de Drets Humans ha indicat en diverses sentències que atorgar una protecció especial a determinats càrrecs institucionals (com seria el cas del Monarca) és contrari a la llibertat d'expressió i al pluralisme polític.

Tot just fa unes setmanes, la Fiscalia de l'Audiència Nacional va obrir diligències contra els Comitès de Defensa de la República, i el 10 d'abril va ordenar la detenció de dues persones sota l'acusació de terrorisme i rebel·lió. El mateix dia de la detenció, el Síndic de Greuges, Rafael Ribó, va afirmar rotundament que l'acusació de rebel·lió i terrorisme a les accions dels CDR és «manifestament desproporcionada» i «contrària al principi de legalitat», suggerint que l'objectiu és «criminalitzar» la protesta i provocar un efecte «dissuasiu» de cara a futures mobilitzacions.

Juntament amb aquestes decisions, ens trobem amb la presentació de denúncies per delictes d'incitació a l'odi contra els cossos de seguretat, en casos relacionats amb l'1 d'octubre, o per part d'un regidor de Plataforma per Catalunya de l'Ajuntament de Salt contra tres membres d'un col·lectiu de denúncia de la xenofòbia anomenat Espai Antiracista. L'ús dels delictes d'incitació a l'odi ha d'entendre's únicament com a eina per a la protecció de grups en posició d'especial vulnerabilitat, i evidentment aquest no és el cas.

El darrer atac i possiblement el més greu, és la denuncia de la fiscalia contra nou docents de l'institut "El Palau" de Sant Andreu de la Barca acusats de delictes d'odi, per parlar a classe dels fets de l'1 d'octubre amb les alumnes, amb aquesta denuncia s'ataca tota l'escola catalana, una institució plural, progressista i determinadament lliure. Especialment greus són les acusacions del líder de Ciutadans Albert Rivera publicant les fotos de les docents acusant-les gratuïtament i posant la diana al centre de l'escola catalana.

En la conjuntura actual, el passat divendres 6 d'abril, el relator especial per a la Llibertat d'Expressió i Opinió de l'Alt Comissionat de Drets Humans de Nacions Unides, David Kaye, va emetre un comunicat oficial on fent referència directa a l'estat espanyol afirmava que «la llibertat d'expressió és la pedra angular de tota societat lliure i democràtica» i en conseqüència es mostrava preocupat perquè «les acusacions de rebel·lió per actes que no impliquen violència ni incitació a la mateixa puguin interferir amb els drets de la societat a protestar i manifestar-se.»

En front d'aquesta situació de continua retallada de drets i llibertats, en un moment en que estem veient com rapers, càrrecs electes, i representants d'organitzacions polítiques, socials i sindicals, activistes, docents, comunistes, anarquistes i estudiant, en definitiva tothom que sigui crític amb aquest sistema, són denunciades, perseguides, multades i empresonades, entenem que no podem restar passives davant aquest atac a les llibertats més fonamentals.

Davant l'atac als Drets Humans Fonamentals que implica l'ús del Dret Penal com a mecanisme per limitar l'abast del dret a la protesta política a través de l'exercici de la llibertat d'expressió i de manifestació volem proposar al Ple de l'Ajuntament de Badia del Vallès els següents acords:

- 1.- Manifestar la preocupació per la deriva autoritària de l'Estat i denunciar la criminalització de la protesta social, la repressió i la violència institucional.
- 2.- Defensar públicament la llibertat d'expressió, de manifestació i de protesta política com un dels pilars centrals de qualsevol societat democràtica.
- 3.- Manifestar el compromís de l'Ajuntament de Badia del Vallès en col·laborar en la defensa de les badienques i badienços que vegin vulnerats els seus drets polítics.
- 4.- Donar suport a aquelles iniciatives ciutadanes d'artistes, músics i veïns i veïnes en general que s'organitzen al voltant de la defensa de la llibertat d'expressió.
5. Solidaritzar-se amb els rapers Valtònyc i Pablo Hasél, així com amb qualsevol artista que pateixi persecució per les seves obres de creació.
- 6.- Solidaritzar-se amb les docents de l'institut "El Palau" així com amb qualsevol representant públic o funcionari en la realització de la seva feina.
- 7.- Solidaritzar-se amb els Comitès de Defensa de la República així com amb qualsevol organització o entitat que es vegi sotmesa injustament a la ràtzia repressiva de l'Estat.
- 8.- Reclamar la llibertat immediata de totes les preses i presos polítics catalans i el dret al retorn amb garanties de totes les exiliades i exiliats.
- 9.- Instar al Govern de l'Estat i a les Corts espanyoles a la derogació de la Llei de Protecció de la

Seguretat Ciutadana i a impulsar els canvis legislatius necessaris per a l'adequació del Codi Penal a les obligacions internacionals concretes per l'Estat en matèria de Drets Humans i a les recomanacions de les institucions internacionals de Drets i Humans per tal de garantir el ple exercici de la llibertat d'expressió i de manifestació.

10.- Comunicar aquests acords al Parlament de Catalunya, a l'Associació de Municipis per la Independència, a l'Associació Catalana de Municipis, a l'Assemblea Nacional Catalana, a Òmnium Cultural, a Amnistia Internacional i a l'Alt Comissionat de Drets Humans de Nacions Unides.»

Moció AEB: En defensa del model sanitari català i la universalització de l'atenció sanitària (Expedient 1592/2018)

No hi ha acord

Aquesta moció s'ha fusionat amb la proposta d'acord per la "Universalització dels serveis sanitaris i la lluita contra les llistes d'espera", número 5 a l'ordre del dia.

Moció BeC: Per demanar el manteniment del CFGS de documentació sanitària a l'Institut de La Ferreria de Montcada i Reixac (Expedient 1593/2018)

Favorable

Tipus de votació: Unanimitat

La Secretària llegeix l'acord.

Seguidament la senyora alcaldessa dona la paraula a la senyora Pilar Paz, qui diu: «Gracias señora alcaldesa. El grupo municipal de BeC hemos presentado esta moción como un caso más de recorte encubierto en educación. El módulo formativo en Gestión Sanitaria, se lleva desarrollando con un gran éxito en Montcada. Los alumnos, obtienen unos conocimientos que son ampliamente aceptados por el mercado laboral. Este éxito hace que el departamento, en vez de ampliar la oferta en otro municipio del Vallés, haya decidido trasladarlo. Se abre una etapa de competencia entre municipios, a la lucha de todos contra todos. Por eso la moción propone ampliar y mejorar aquello que tiene éxito, en lugar de sortearlo entre municipios para esconder detrás lo que no se lleva haciendo desde hace años por parte del Departament d'Educació. El desarrollar ley de Formación Profesional desde la cual planificar a corto y largo plazo las necesidades del mercado laboral y de los alumnos para conseguir mejores tasas de inserción laboral entre la gente joven de la comarca. Y ahora si la señora alcaldesa me lo permite, puedo pasar la palabra a la compañera Montse Dieguez de CCOO. Gracias».

La senyora Montse Dieguez, de CCOO, diu: "Hola. Jo soc la Montse Dieguez. Jo soc professora de l'Institut Castellarnau de Sabadell, però ara estic representant el sindicat de CCOO d'Educació. També vaig estar a La Ferreria treballant durant 5 anys, ja fa un temps, per tant és un centre que me l'estimo molt. La Ferreria lo que els hi ha passat, lo que està passant últimament amb Ensenyament, que pren decisions de forma unilateral sense comptar amb ningú, ja no dic amb els sindicats, sinó que tampoc amb els equips directius, amb el professorat, amb l'alumnat, amb els AMPAS, és a dir, pren decisions en base se suposa a un pla estratègic que ningú coneix i a partir d'aquí pues ens hi trobem lo que ens hi trobem. Llavors al mes de març se'ls hi comunica a la Directora de La Ferreria que el cicle de Documentació Sanitària desapareix i que se l'emporten a Terrassa. No hi ha cap problema que hi hagi aquest cicle a Terrassa, només faltaria, però clar, a costa de que desaparegui de Montcada. Llavors sembla que municipis que estem a prop de Barcelona, en lloc de sortir beneficiats sortim perjudicats, perquè si que és veritat que hi ha oferta formativa de Documentació Sanitària a Barcelona, però clar, en centres privats. A més a més, mirant el cicle, es veu que té tota la demanda i més, perquè hi ha gent en llista d'espera, perquè normalment Ensenyament quan tanca un cicle és per manca de matriculació. No és el motiu, perquè ja us dic que hi ha llista d'espera cada any i la

Ajuntament de

Badia
del Vallès

inserció laboral és superior al 70%, que aquest és l'objectiu de la Formació Professional, col·locar la gent i que treballin de forma digna. Per tant no sabem en aquest pla estratègic quin és realment el motiu del tancament d'aquest cicle. El que més ens ha indignat, una vegada ja vist això que ja era prou indignant, és que quan se'ns comunica que es tanca aquest cicle, ens enterem al mes següent que s'obre un al mateix cicle, però privat a Rubí. Llavors és quan aquí ja decidim que ens hem de mobilitzar i que s'ha de fer alguna cosa. Llavors comença a implicar-se de forma important l'Ajuntament de Montcada, que això ha ajudat molt, els sindicats, i per això ara demanem el recolzament de la resta de municipis, perquè clar, Ensenyament ens diu que tot això és un tema comarcal, no només del municipi. Llavors per això demanem ajuda a la resta d'ajuntaments perquè vegi Ensenyament que no només és una cosa de Montcada. Però no només és preocupant, ja dic, el fons, que és que desaparegui un cicle formatiu, perquè com hem dit abans que ens agrada que la sanitat estigui a prop del ciutadà, l'educació també hi ha d'estar a prop, perquè si no la tenim propera a nosaltres, costa més que la gent jove es formi i més en Formació Professional que hi ha tanta necessitat. Per tant, també sabem, perquè tenim l'experiència, que cicle formatiu que es tanca en un centre, cicle formatiu que ja no torna, vull dir això ja està perdut de per vida. Llavors el què hem de fer és fer tot el possible perquè això no passi. Llavors també estem molt en contra de que Ensenyament prengui aquestes decisions sense comptar amb ningú, de fet, hi ha un consell municipal a Terrassa a la Formació Professional, que fa un parell de mesos els hi van comunicar amb bombo de què els hi portaven un cicle formatiu de Documentació Sanitària, clar, la gent allà molt contenta, però no els hi van dir tota la veritat. No els hi deien que és que el tancaven a Montcada. Es van enterar gràcies als sindicats, companys, professors que els hi van dir no estigueu tant contents perquè ens l'estan traient a nosaltres. Això una mica perquè veieu com funciona. Simplement això, era demanar el màxim recolzament que es pugui per veure si podem fer alguna cosa per Montcada. Gràcies».

La senyora alcaldessa diu: «Gràcies per la teva intervenció i per la paciència que has hagut d'esperar gairebé fins el final del ple. Ho sentim molt, però l'ordre era el que.... no hem caigut en poder avançar, que a vegades ho fem. Ho sento molt».

La senyora alcaldessa dona la paraula a la senyora Eli Ruiz, qui diu: «Bien, muchas gracias señora alcaldesa. Muchísimas gracias por venir aquí y mostrarnos esta grave problemática sobre la educación, como he dicho antes la sanidad, la educación, la vivienda son pilares básicos de la vida de las personas y por tanto, como bien he dicho antes, estos tres pilares forman parte de una concepción marcadamente política e ideológica, entonces los gobiernos que gobiernan, los que hacen la política priorizan y dan recursos a unas cosas y se las asignan a otras. Es curioso como en el caso del IES Palau, desaparece y en contrapartida se va a otro municipio. Había que saber qué color político hay allí.... No sé si me explico, pero a veces, hay este tipo de relación y muchas veces, otra relación que hay es que se cierra uno público, se abre uno privado. Es muy curioso, es curioso sobre todo de servicios que funcionan, de servicios públicos pagados por todos y todas que funcionan, que tienen un alto ratio de inserción laboral, por lo que he podido leer, y que bueno, no puedo estar más indignada. Evidentemente voy a votar a favor de esta moción, deseando que se paralice el cierre del ciclo formativo de grado superior y ojalá.... bueno, contar conmigo para lo que necesitéis. Muchísimas gracias».

A continuació la senyora alcaldessa dona la paraula a la senyora Teresa Carceller, qui diu: «Gràcies senyora alcaldessa. Bé, primer de tot agrair-te que hakis vingut a l'ajuntament aquí al ple de Badia del Vallès a explicar-nos la problemàtica que hi ha ara mateix a Montcada en aquest institut. Nosaltres ens solidaritzarem al igual que vam fer ja el mes passat en el ple on vam presentar una moció en solidaritat a les línies que estan cavant als municipis del voltant. Ens preocupen aquestes retallades que s'estan fent a la pública i que puguin continuar avançant mentre que s'estan destinant més diners a les concertades i com no pot ser d'una altra manera donem suport i encoratgem a fer front a les retallades a l'educació pública, organitzades des de la comunitat educativa del municipi, que és com hauria de ser sempre. Gràcies».

La senyora alcaldessa dona la paraula al senyor Iván Sanz, qui diu: «Gracias alcaldesa. Hola Montse, soy Iván, soy el regidor de Educación en concreto, darte las gracias por haber venido desde Montcada a exponernos la situación, una situación más que es un ejemplo de lo que (no s'entén) a

este pleno, de las maneras de hacer que tiene el Departament a la hora de no contar con los municipios y con la comunidad educativa, con los agentes que están de por medio. Como ayuntamiento, decirte que haremos un escrito al Departament d'Ensenyament, a nombre de (no s'entén), la directora, solicitando que lo paren, que no se lleven el grado superior de Montcada y además le volveremos a instar precisamente a esto, que a la hora de tomar este tipo de decisiones, de cómo distribuir los recursos educativos, pues tengan en cuenta a las familias, a los colegios, a los padres, a las madres, a los ayuntamientos, y que no decidan actuar por ellos solos. Lo siento. Gracias”.

S'aprova per unanimitat (8 vots PSC, 5 vots AEB, 2 vots BeC i 1 vot regidora no adscrita) el següent acord:

A Mitjans del curs 2017-2018 s'han fet públiques la voluntat del Departament d'Ensenyament i dels Serveis Territorials del Vallès Occidental relatives al tancament del Cicle Formatiu de Documentació Sanitària a l'Institut La Ferreria de Montcada i Reixac.

Davant d'aquest trasllat s'ha mobilitzat la Comunitat Educativa i l'Ajuntament de Montcada i Reixac en els Serveis Territorial i Centrals del Departament d'Ensenyament.

Aquest cicle es va proposar pel professorat del centre i es va implementar el curs 2007-08 i va suposar una especialització dels docents en la matèria mitjançant formació permanent i especifica que garanteix una qualitat dels estudis a l'alumnat tal com evidencien les enquestes de satisfacció de l'alumnat.

Tenint en compte que:

- Durant els 10 anys de trajectòria formativa en l'especialitat, la demanda de matrícula ha estat contínua amb un nivell d'inserció laboral dels més alts de l'FP segons dades del Departament: 71,8% de l'alumnat graduat treballa al cap de 9 mesos, 42,6% en l'especialitat.
- El cicle dóna continuïtat al CFGM de Cures Auxiliars d'Infermeria i posteriorment a la universitat, entre el 40-50 % de l'alumnat que gradua accedeix al Grau Universitari.
- L'oferta pública al Vallès Occidental d'aquesta especialitat és del 50% de la total, sent l'únic centre l'INS La Ferreria i al Barcelonès, aquesta solament representa el 30 % de l'oferta formativa.
- Amb una oferta formativa tan minvada es limita l'accés a la formació i les oportunitats de treball a les famílies amb menys recursos econòmics del territori.

Per tot això, la comunitat educativa en coordinació amb la Federació d'Educació de CCOO en representació del conjunt de treballadores i treballadors. Proposa al Ple de la corporació de l'ajuntament de Badia del Vallès l'adopció dels següents acords:

Primer. donar suport a les iniciatives i accions necessàries promogudes per la Comunitat Educativa i l'Ajuntament de Montcada i Reixac per tal de garantir la continuïtat d'aquest mòdul a l'IES La Ferreria.

Segon. sol·licitar al Departament d'Ensenyament que informi al Ple Municipal del Pla d'Ordenació territorial comarcal de Formació Professional.

Tercer. exigir a la Conselleria d'ensenyament a mantenir el CFGS de Documentació Sanitària a l'Institut La Ferreria de Montcada pels motius anteriorment exposat i per l'impacte positiu en el municipi.

Quart. reclamar la creació d'aquesta especialització a d'altres centres públics de la nostra comarca per facilitar l'accés a una formació “reclamada pel mercat laboral” tal i com ho demostren les xifres d'inserció laboral del i les titulades en aquesta especialitat laboral.

Cinquè. denunciar la manera de fer del Departament d'Ensenyament a la nostra comarca on la manca de transparència i participació de la comunitat educativa i institucions locals és una constant en la planificació dels recursos educatius.

Sisè. reclamar al Govern de la Generalitat el desenvolupament efectiu de la Llei de la Formació Professional, aturada des de fa mes de 3 anys per manca de voluntat i enteniment polític. El desenvolupament d'aquesta llei no hauria de permetre que casos com aquest es produeixin com a resultat d'una decisió arbitrària sense cap consens ni el debat social necessari.

Setè. denunciar que aquest trasllat per "motius tècnics" que és només una altra retallada encoberta a l'educació pública ja que el Departament d'Ensenyament té previst subvencionar el proper curs una titulació de característiques similars, però de tipus privat al municipi de Rubí. Això és "un atac directe a l'escola pública" mitjançant el traspàs de recursos cap a la privada subvencionada.

Vuitè. fer arribar aquests acords a la Conselleria d'Educació de Catalunya, al Departament d'Ensenyament de Catalunya, als Serveis Territorials d'Educació del Vallès Occidental, a la Federació d'Educació de Sindicats de Catalunya, a la FMC i a la ACM.

Moció BeC: Per delimitar normativament la situació d'habitatge desocupat i perquè els ajuntaments puguin regular bonificacions potestatives (Expedient 1594/2018)

Favorable

Tipus de votació: Unanimitat

La secretària llegeix la moció:

L'alcaldeessa dona la paraula al senyor José Pérez regidor del grup municipal de BeC: «Gràcies senyora alcaldessa, seré molt breu, perquè la moció és molt concreta, que torna a revertir en aquesta sala plenària del tema de l'habitatge. El que proposa la moció és alguna cosa que hem aprovat alguns ajuntaments en les seves ordenances fiscals i és un recàrrec en el IBI als pisos que es demostrí que han estat desocupats durant un cert temps. Segons tenim entès aquestes ordenances quan es volen aplicar tenen moltíssims impediments legals, i excepte l'Ajuntament de Terrassa segon tenim nosaltres el nostre coneixement és l'únic que ha decidit emprendre una batalla legal per aconseguir que això es pugui dur a terme. Això ens demostra una vegada més les dificultats i les debilitats que tenim legislativament des dels municipis i que el que es proposava des del grup Unidos Podemos era una modificació d'uns quants articles per poder encabir dins del marc legal aquest tipus d'incrementos de l'IBI d'aquells pisos que manifestament estan buits i sobretot en zones on hi ha una demanda social de pisos. Això no acabarà amb el problema dels pisos desocupats ni amb l'especulació però és una normativa més que pot ajudar a les persones, als municipis i sobre tot a les persones, que estan buscant lloguer, una llei del mercat és que si hi ha mes pisos i menys gent que demana evidentment han de baixar els preus perquè no es podran mantenir, per tots aquest motius el que demanem és el recolzament de tots els grups municipals amb aquesta proposta i a veure si entre tots i totes som capaços de fer entendre al Congrés dels Diputats i al Senat que això és ben necessari per poder viure una mica millor en aquest país.»

L'alcaldeessa dona la paraula a la senyora Elisabet Ruiz regidora no adscrita que diu: «Votaré a favor para dar soporte a la Proposición de Ley presentada por el Grupo Parlamentario de Unidos Podemos en el Congreso de los Diputados, a fin de delimitar normativamente la situación de la vivienda desocupada y para que los ayuntamientos puedan regular el IBI, tanto recargos en las viviendas desocupadas, así como bonificaciones en casos de familias que acrediten una situación económica desfavorable en las rentas familiares.»

Seguidament l'alcaldeessa dona la paraula al senyor Quim Duran regidor del grup municipal de

L'Alternativa d'Esquerres per Badia que diu: "Gràcies senyora Alcaldessa. Ens hem referit en el punt segon de l'ordre del dia als habitatges desocupats i a la moció que ens presenta el grup de Badia en Comú, el focus està en l'antisocial passivitat legislativa del govern central del Partit Popular, per desenvolupar el concepte d'habitatge buit que permetria gravar entre un 50 i un 75 % l'IBI d'aquests habitatges i així contribuir ni que sigui mínimament a alleugerir el drama social d'accés a l'habitatge i també les malmeses economies locals asfixiades per la manca d'ingressos de una banda i per una financiació insuficient dels ens locals, l'AEB votarà a favor d'aquesta moció, moltes gràcies.»

L'alcaldesa dona la paraula al senyor Rafael Moya tinent d'alcaldesa de Presidència i regidor d'habitatge que diu: «Votaremos a favor de esta moción, esta moción que en su título apunta delimitar normativamente la situación de vivienda desocupada y porque los ayuntamientos puedan regular bonificaciones potestativas. Aunque repasándola creo que en el título tendríamos que haber incluido la bonificación y el recargo, porque yo creo que es importante hablar del tema del recargo al piso vacío. Normativamente ha habido varios intentos de llevar a cabo esta posibilidad, el Artículo 72.4 del real decreto legislativo 2/2004 de 5 marzo ya lo recoge pero no se ha desarrollado ni aprobado la reglamentación estamos ante la máxima ya utilizada en alguna que otra ocasión de legislar pero no reglamentar, entonces ahí tenemos un vacío que no permite llevar a cabo este procedimiento.

También se ha intentado por parte la Generalitat con la Ley 14/2015 de 21 de julio de poner en marcha el impuesto de pisos vacios que al final es otra manera de cobrar el recargo del IBI y modificar algunas normas tributarias y la ley 3/2012 pero han sido suspendidos por el tribunal constitucional y aunque se ha levantado la suspensión de nuevo el Gobierno del Estado ha vuelto con un nuevo recurso que ha hecho que esto se vuelva a paralizar Nos encontramos en esta situación de stanby operativo, hay la posibilidad pero no se acaba de ver como se traduce.

Nosotros entendemos que lo más operativo sería la modificación de la ley reguladora de las haciendas locales para que puedan regular los Ayuntamientos sus bonificaciones, sus recargos, y sus excepciones, y cada ayuntamiento lo regularía de acorde con la situación de su municipio

Como se apunta en la moción el IBI es el principal impuesto de un municipio y necesita de una profunda revisión en el mundo local, que facilite una mayor flexibilidad en tipos y en regulaciones y actualizaciones catastrales. Necesitamos los municipios unas actualizaciones de las bases impositivas de manera acordada pero con las mismas reglas y oportunidades para todos, que quiero decir con esto que no puede ser que los municipios de nuestro entorno que no hayan hecho revisiones catastrales desde hace mas de 20 años y nosotros nos encontramos los que lo hemos hecho más pronto con una desventaja, porque? Porque en el momento que se tenga que implentar algún recargo metropolitano en base al IBI, a las cotizaciones catastrales el que no ha hecho su revisión catastral tiene una situación ventajosa, yo creo que es un momento desde el mundo local de dar una solución compartida para todos los municipios. En definitiva lo que queremos manifestar es que lo que necesitamos es una modificación de este impuesto. Muchas gracias.”

Sotmesa la moció a votació s'aprova per unanimitat (8 PSC, 5 AEB, 2 BeC, 1 reg.no adsc):

«L'Impost sobre Béns Immobles és un tribut de caràcter real, directe i obligatori que, té com a fet imposable la titularitat dels béns immobles rústics i urbans, i els béns immobles de característiques especials. És en l'actualitat, el tribut municipal més rellevant des de la perspectiva recaptatòria i, a més, ve apuntant una tendència a guanyar pes dins de l'estructura financera dels ajuntaments. Segons l'Informe econòmic i financer dels pressupostos de la Generalitat de Catalunya *El sector públic local a Catalunya* per al 2016, és l'impost que aporta el major volum de recursos propis dels ajuntaments, representant un 48,2% dels ingressos tributaris i un 28,8% del total d'ingressos. Segons dades de l'estadística cadastral per a l'any 2016 pel que fa a la demarcació de Barcelona va resultar una quota líquida urbana de 1.861.257.225 euros, rústica de 7.293.334 i de béns immobles de característiques especials (BICE) de 49.411.146, donant un import total de 1.917.961.705 euros. L'IBI urbà de la

demarcació representa el 97% de la totalitat dels imports liquidats.

L'increment progressiu de l'IBI s'ha utilitzat com un mecanisme per pal·liar en bona part la forta caiguda dels ingressos als ajuntaments, asfixiats per l'objectiu de dèficit i per la disciplina angoixant d'estabilitat pressupostària, imposades pel govern Espanyol tant a les Comunitats Autònomes com als ens locals, que ha derivat en un progressiu deteriorament de la capacitat de despesa dels ajuntaments per atendre necessitats socials i serveis públics, d'especial agudesa i impacte en la conjuntura de crisi econòmica.

Precisament una de les assignatures pendents del Govern de l'Estat i també dels governs de la Generalitat de Catalunya és l'elaboració d'una llei de finançament local que garanteixi la seva sostenibilitat i autonomia. Lleis que assegurin la suficiència financera i l'autonomia dels municipis, cada vegada més pressionats per afrontar serveis socials bàsics, però sense els ingressos suficients.

Però més enllà d'aquest debat de caràcter genèric sobre la inadequada distribució dels ingressos de l'Estat i de la Generalitat a les hisendes locals, ens preocupa la configuració actual de l'impost a l'habitatge habitual, l'IBI. Un impost que ha experimentat una alça insostenible per a moltes famílies i persones que es troben en una difícil situació econòmica, un tribut que el ministre d'Hisenda ha incrementat en els durs anys de retallades. Recordem al respecte les mesures imposades pel govern del PP i que van suposar increments per imperatiu legal dels tipus impositius de l'IBI, amb el resultat d'un increment de l'esforç i la pressió fiscal i per extensió de majors recursos locals destinats a subsidiar part de les despeses tributàries a moltes famílies vulnerables. Al mateix temps i amb la protecció d'una legislació hipotecària, processal i civil en benefici de les entitats financeres, continua el drama social dels desnonaments. Amb data de 31 de desembre de 2016, hi havia a Catalunya 43.886 pisos buits (el 90% de la demarcació de Barcelona) producte d'execucions o de desnonaments hipotecaris, segons dades del Registre d'habitatges buits i habitatges ocupats sense títol habilitant, que gestiona l'Agència de l'Habitatge de Catalunya.

L'art. 72.4 del Reial Decret Legislatiu 2/2004, de 5 de març, pel qual s'aprova el text refós de la Llei Reguladora de les Hisendes Locals (TRLRHL) determina, en relació amb els tipus impositius de l'IBI, que *"es tracta d'immobles d'ús residencial que es troben desocupats amb caràcter permanent, per complir les condicions que es determinin per reglament, els ajuntaments poden exigir un recàrrec de fins al 50 per cent de la quota líquida de l'impost. Aquest recàrrec, que s'exigirà als subjectes passius d'aquest tribut i al qual resultaran aplicable, en el no previst en aquest paràgraf, les seves disposicions reguladores, es meritirà el 31 de desembre i es liquidarà anualment pels ajuntaments, una vegada constatada la desocupació de l'immoble, juntament amb l'acte administratiu pel qual aquesta es declari"*

Tot i l'habilitació normativa, els successius governs de l'Estat no han desenvolupat aquest precepte legal, no han aprovat les determinacions reglamentàries referides a les condicions per a considerar un habitatge buit. Tot i això molts ajuntaments han incorporat a les seves Ordenances el recàrrec referit. No només això, el Govern de l'Estat en la seva lògica de judicialitzar la legislació de Catalunya ja va presentar recurs el 2016 contra la Llei 14/2015, del 21 de juliol, de l'impost sobre els habitatges buits, i de modificació de normes tributàries i de la Llei 3/2012, i alguns dels seus articles va ser suspesos pel Tribunal Constitucional, tot i que posteriorment s'aixecà dita suspensió. Recentment el Govern de l'Estat ha reincidit amb un nou recurs contra la modificació del tribut sobre els habitatges buits que incorporava la llei de mesures fiscals, administratives i financeres del sector públic a Catalunya de 2017, recurs admès pel Tribunal.

Davant la intencionada passivitat governamental de l'Estat i la seva dinàmica impugnadora de totes aquelles lleis que representin avenços socials i enfortiments de drets, resulta necessària la modificació de l'esmentat article 72.4 de la TRLRHL per a incloure en la disposició legal tant les determinacions bàsiques de la condició d'habitatge desocupat a efectes d'aplicació del recàrrec d'IBI com la remissió a l'Ordenança municipal del contingut de desenvolupament i concreció. D'acord amb la legislació establerta en el text refós de la Llei reguladora d'hisendes locals (articles: 9.1, 12.2 i 15.2), les entitats locals poden establir a les seves Ordenances fiscals el règim de quotes tributàries d'acord amb el que es disposa legalment. Aspecte que inclou el règim de bonificacions fiscals (art. 71

del TRLRHL) que, en el cas de l'IBI, remet al que preveu l'article 74.2. Un apartat que no preveu cap bonificació potestativa en relació a la situació econòmica del subjecte passiu ni tampoc en funció del valor cadastral de l'immoble. La conseqüència d'aquest restrictiu marc normatiu és que els ajuntaments no podem establir bonificacions socials per als col·lectius socials més vulnerables.

L'objectiu doncs, rau en avançar cap a un tipus d'impost de l'IBI més just, i progressar cap a un model tributari més equitatiu, que permeti les administracions més properes als ciutadans, els ajuntaments, a adoptar mesures sota la cobertura de la seguretat jurídica per beneficiar els interessos dels seus veïns i veïnes.

S'acorda:

PRIMER.- Donar suport a la Proposició de Llei presentada pel Grup Parlamentari de Unidos Podemos en el Congrés dels Diputats per delimitar normativament la situació d'habitatge desocupat i perquè els ajuntaments puguin regular bonificacions potestatives.

En aquest sentit es proposa modificar:

1. Article 72.4 del Reial Decret Legislatiu 2/2004, de 5 de març, pel qual s'aprova el text refós de la Llei Reguladora de les Hisendes Locals en la direcció d'exigir un recàrrec d'entre el 50 al 75% de la quota líquida de l'impost que els ajuntaments podran determinar mitjançant Ordenança, en funció del nombre d'anys de desocupació de l'immoble, del valor cadastral de l'habitatge i del nombre d'habitatges en aquesta situació propietat del subjecte passiu.
2. Article 74.2 del Reial Decret Legislatiu 2/2004, de 5 de març, pel qual s'aprova el text refós de la Llei Reguladora de les Hisendes Locals per a regular una bonificació de fins al 90% de la quota íntegra de l'impost sobre l'habitatge habitual, en els casos de subjectes passius que acreditin una situació econòmica desfavorable, d'insuficiència en les rendes familiars. En aquest sentit, l'Ordenança determinarà i concretarà els criteris requerits així com la quantia de bonificació en funció del valor cadastral de l'immoble.

SEGON.- Traslladar el present acord al Ministeri d'Hisenda i Funció Pública, als Grups Polítics del Congrés, Senat i Parlament de Catalunya i a les entitats municipalistes de Catalunya.

Moció AEB: En suport al professorat de l'IES Palau de Sant Andreu de la Barca (Expedient 1595/2018)

Favorable

Tipus de votació: Ordinària
A favor: 8, En contra: 0,
Abstencions: 8, Absents: 1

La Secretària llegeix l'acord.

La senyora alcaldessa dona la paraula al senyor Rubén Toro, qui diu: «Gràcies senyora alcaldessa. Si, fotos, heu escoltat bé. Hi ha qui es dedica a posar fotos perquè algú es vulgui prendre aquesta justícia per la seva mà. Fotos de docents al maig del 2018, bastant fort. Bé, agraïm les aportacions del grup municipal del Partit Socialista. Des de l'AEB donem per fet que el professorat desenvolupa les seves tasques amb una professionalitat que està i ha d'estar fora de dubtes. A aquestes alçades de la pel·lícula, estar vivint aquests fets que comporten una agressió frontal a la llibertat de càtedra,

ens sembla una involució pròpia de temps més obscurs, anteriors a l'any 78. Sembla que determinats sectors, els hi costa desfer-se d'aquest lligam. No ens allargarem més perquè tot quedarà al seu lloc, perquè els nou del Palau son milers arreu de Catalunya, son alumnes, son famílies, son també hereves d'un sistema que en el seu dia van lluitar molt gent referent com la Marta Mata, com la Federica Montseny, com Ferrer i Guàrdia, i hem d'estar orgullosos d'aquesta herència, hem de parlar d'orgull d'aquesta herència, de l'escola catalana, per haver estat també, precisament a Badia, un municipi pioner en l'aplicació de la immersió lingüística que va ser possible amb el suport de tots i totes i sobre tot de les docents, que van posar tot el carinyo i dedicació en portar a terme en un marc de llibertats que avui, a Sant Andreu de la Barca, es veu assetjat. Sempre donarem suport sense fissures a una escola pública, catalana i de qualitat. Teníem pensat que vinguessin els representants de l'IES Palau però per motius d'agenda no han pogut venir, han fet tot el que han pogut però finalment no ha estat possible i que la moció la presenta l'assemblea de l'AEB. Gràcies».

Seguidament la senyora alcaldessa dona la paraula a la senyora Eli Ruiz, qui diu: «Me acabo de dar cuenta de una «cagada pastorets» que he cometido en el anterior, perdonar pero he dormido 3 horas hoy en todo el día y he llamado IES Palau al ciclo formativo grado superior de Ferrerías. Disculpad. Me he dado cuenta ahora. Lo siento. Es lo que tiene la falta de sueño. Entrando al tema. Hace algunas semanas tuve la ocasión de escuchar en las noticias y presenciar cómo un acto reivindicativo de paz y solamente bajo el lema de la paz, era manipulada y a través de ella se ejercía una acusación desmesurada y fuera de lugar sobre un colectivo de docentes del IES, en este caso sí, IES Palau Sant Andreu de la Barca, disculpad, y al mismo tiempo, se aprovechaba la noticia para desprestigiar la función educativa de los profesores de todo el territorio catalán, argumentando un supuesto adoctrinamiento generalizado en todas las escuelas del territorio. Superfuerte. El caso del IES Palau, junto con la divulgación de la denuncia y la posterior publicación de datos personales como fotografías, nombres y apellidos y demás, en los medios de comunicación, no es más que una muestra del sintomático y evidente escarnio público e instrumentalización de los medios de comunicación hacia los docentes de Cataluña. Este tipo de tratamiento de la información, está carente de toda ética, no respeta la presunción de inocencia y además es desproporcionado el uso y la criminalización de todo un colectivo de profesores. Está claro que lo que buscan es desacreditar el modelo educativo público catalán, argumentando una supuesta función adoctrinadora que, a todas luces, está fuera de lugar. Buscan culpables y quieren convertirlos en símbolo de una supuesta ruptura convivencia en Cataluña señalando las escuelas, e incluso el catalán, como el instrumento de división. La presunción de inocencia es un derecho fundamental para todas las personas, junto con los derechos de privacidad y de protección de datos que, a todas luces, se han saltado a la torera con la divulgación de los datos personales con nombres, apellidos y fotos de los profesores que ejercen una labor incuestionable en la docencia y la educación de nuestros hijos. No se puede criminalizar e instrumentalizar el caso del IES Palau, para cuestionar ni nuestro sistema educativo, ni nuestra lengua, ni nuestros profesores. Hemos de parar esta campaña de desprestigio y criminalización de nuestros docentes y la ofensiva contra nuestra enseñanza pública. Por este motivo, votaré a favor».

La senyora alcaldessa dona la paraula a la senyora Pilar Paz, qui diu: "Gracias. El pasado mes de febrero, nuestros compañeros y compañeras del Baix Llobregat ya denunciaron desde la Mesa de Educación del Fòrum Social del Baix Llobregat, en la que participan de manera transversal diversos partidos, sindicatos y entidades de la comarca del Baix Llobregat, la creciente campaña de desestabilización del modelo de escuela catalana. La judicialización de la convivencia en los centros educativos y apostaba por ideas de resolución de conflictos dialogadas a través del tutor, equipo directivo, consejo escolar, inspección, y la propia Dirección de Servicios Territoriales. De la misma manera, se pedía que el departamento trabajase en un protocolo de actuación en casos de acusaciones, incitación al odio y adoctrinamiento. Consideramos que la denuncia interpuesta por la Fiscalía, es un paso más en la estrategia de tensión y de judicialización en el ámbito de la escuela catalana y que en ningún caso ayuda a trabajar en positivo los conflictos que aparecen en la dinámica del día a día en nuestros pueblos y ciudades. La escuela catalana es y ha sido siempre un ejemplo de cohesión social en Cataluña. No toleraremos que se ponga en duda el compromiso de los docentes y las docentes catalanas con la educación de nuestros niños y jóvenes en los valores universales, el respeto, la paz y la tolerancia. Es necesario abandonar las estrategias de desestabilización política y social y es necesario apostar por amplios espacios de consenso, diálogo y convivencia. Condenamos

las declaraciones de Albert Rivera, absolutamente impresentables e impropias de un líder político y la estrategia de su partido, inaceptable por cualquier información que aspire a gestionar desde las instituciones públicas. No permitiremos que rompan la paz y la cohesión social a los pueblos y ciudades de nuestra comarca. Muchas gracias”.

La senyora alcaldessa diu: “Nosaltres primer agrair el fet de què s'hagin recollit les aportacions, per nosaltres era molt important que quedés palès que la motivació principal d'aquesta moció era la defensa de l'escola pública. També per nosaltres era molt important que es posés sobre la taula el fet de què s'aclareixin els fets ocorreguts i també que es prenguin totes les decisions necessàries per garantir una bona política educativa i que s'incorporés l'assenyalament de tots i totes, que rebutjàvem l'assenyalament de ningú, siguin professors i alumnes, pels fets que siguin. Per nosaltres era molt important. I per nosaltres també era molt important manifestar la voluntat de no alimentar el conflicte ni polititzar més l'escola. I us ho agraiem força perquè per nosaltres era un motiu important per no rebutjar aquesta moció, i no la volíem rebutjar perquè nosaltres som fermes defensors de l'escola pública. El que passa es que nosaltres hem tingut un debat intern també al voltant d'aquest tema, pels mateixos motius que he comentat abans. El fet de que protegir l'escola és protegir a totes les escoles, protegir-nos a tots i a totes. Jo crec que entre tots plegats ens estem posant a tots en perill i hem de ser una mica autocrítics de tot el què està passant i jo crec que l'escola és una cosa que ha d'estar lliberada de qualsevol tipus de politització i que els debats han de ser en un context de llibertat. Per tant us agraiem les aportacions que heu agafat del nostre grup. Ens abstindrem perquè surti la moció».

S'aprova per majoria amb 8 vots a favor (5 vots AEB, 2 vots BeC i 1 vot regidora no adscrita) i 8 abstencions (PSC) el següent acord:

El dilluns de Sant Jordi, 23 d'Abril de 2018, es feia pública a través dels mitjans de comunicació la denúncia de la Fiscalia especialitzada en odi i discriminació envers nou docents de l'INS El Palau de Sant Andreu de la Barca. Segons aquesta, els dies 2 i 20 d'octubre de 2017 alguns professors del centre haurien vexat els fills de guàrdies civils per raó de la seva nacionalitat i injuriat als cossos de seguretat de l'Estat. Ni en la denúncia ni en la divulgació oficial que se'n va fer es va prendre en consideració les declaracions del professorat realitzades en el mes de gener davant la Guàrdia Civil, que negaven taxativament aquelles infonamentades acusacions.

Els docents afirmen que els debats sorgits a les aules sobre els fets de l'1 d'octubre es van fer partint dels valors que promou i reivindica l'escola pública catalana i que l'INS El Palau sempre ha fet seus: respecte, empatia, diversitat i esperit crític. Les expressions que s'atribueixen a la denúncia a alguns docents del centre contradiuen la versió dels docents que afirmen no ser certes i tergiversen les diverses intervencions a les classes. Tot i que fins a dia d'avui no s'ha registrat cap queixa formal, ni al centre ni als serveis d'inspecció, el mateix 3 d'octubre ja es van activar els mecanismes docents habituals per generar espais de trobada entre alumnat, docents, institució educativa i AMPA, amb l'objectiu d'abordar la situació, contrarestar el relat esbiaixat que s'estava projectant i garantir la intimitat de l'alumnat.

El dia 27 d'octubre, els Serveis Territorials del Baix Llobregat responien als representants sindicals en la Junta de Personal que la Inspecció havia dut a terme les pertinents indagacions i que no s'havia trobat cap indicatiu d'actuació indeguda. Alhora, l'Ajuntament de Sant Andreu de la Barca, convocava a les famílies implicades i al Director de l'Institut a una trobada, a la qual les famílies afectades no s'hi van presentar. El dia 6 de novembre, el Consell Escolar – òrgan màxim responsable de la cura de la convivència en el centre i en el que hi tenen representació el professorat, les famílies, els alumnes i l'Ajuntament- aprovava per assentiment unànime un comunicat en el qual es rebutjaven les greus acusacions contra el professorat i es defensava la professionalitat dels docents.

Durant aquests mesos, la pressió comunicativa ha fet molt de mal tant a l'alumnat com als docents, que havien optat per no incentivar el debat públic per deixar espai a la dinàmica educativa, prioritzant-la per damunt de la defensa envers les crítiques i la hostilitat que ha rebut i continuen rebent.

Malgrat tot, enlloc d'arxivar el cas, la Fiscalia ha impulsat l'inici d'un procediment judicial, sota el nostre parer, tant desorbitat com inadequat, utilitzant els qualificatius del Síndic de Greuges en el seu informe de 2 de maig del 2018. Així, el dia 24 d'abril, després de l'aparició en premsa de la denúncia de la Fiscalia, l'assemblea de professors va decidir trencar el silenci, tot mantenint sempre la intimitat i el respecte d'uns i altres.

La divulgació de la denúncia i la posterior publicació dels noms, cognoms i fotografies del professorat afectat (El Mundo 29/4/18), va tenir ressò en alguns mitjans de comunicació en clau d'escarni i d'instrumentalització política, causant l'assenyalament del professorat implicat, però també dels alumnes que s'hi citen, danyant a tota la comunitat educativa.

Aquella malintencionada divulgació ha desatès tota ètica, en no respectar la presumpció d'innocència i limitar-se a una reproducció mecànica de la denúncia.

D'altra banda, el Govern de l'Estat va enviar dos secretaris d'Estat per a reunir-se amb les persones denunciants i expressar el seu suport a la seva versió dels fets, sense tan sols sentir la posició del propi institut i el professorat. Al contrari, per endurir la seva ofensiva, el Ministerio de Educación ha fet uns requeriments per investigar més suposats casos, la majoria ja arxivats pel Departament i la pròpia fiscalia.

Malgrat l'energia i els mitjans desplegat per bastir una acusació sense fonament, les mostres de suport es multipliquen, com en la concentració de l'1 de Maig convocada per ex-alumnes a les portes de l'Ajuntament de Sant Andreu de la Barca i l'acte amb la lectura el dia 10 de Maig del comunicat de suport de pares i mares de l'institut.

Es vol utilitzar el procés d'El Palau –juntament amb el de La Seu- per desacreditar el model educatiu públic català, atribuint-li una funció adoctrinadora i promotora d'una divisió inexistent. A banda d'atemorir tota la comunitat educativa, cerca convertir-los en símbol d'un suposat trencament de la convivència a Catalunya.

Per tot plegat i a petició del professorat de El Palau i la Plataforma de suport 9 del Palau de Sant Andreu de la Barca i del grup Municipal de l'AEB, el Ple acorda:

Primer. Mostrar la solidaritat amb el professorat i tota la comunitat educativa de l'INS El Palau de Sant Andreu de la Barca, així com altres que puguin trobar-se en situació similar.

Segon. Defensar l'educació com a una eina fonamental per a la construcció d'una societat plenament democràtica i socialment cohesionada, i es referma en els principis rectoris de la Llei d'Educació de Catalunya (LEC, artículo 2), entre els quals: la transmissió i consolidació de valors propis d'una societat democràtica, el respecte a la convivència, l'exclusió de qualsevol adoctrinament, el pluralisme o la participació.

Tercer. Demanar que s'aclareixin els fets succeïts allà on s'han produït denúncies, per les vies i procediments previstos per la pròpia Administració Educativa, i es prenguin les decisions necessàries per garantir una bona pràctica educativa, corregint males pràxis, si se n'haguessin produït, tot reiterant el suport i confiança en els professionals, els i les docents d'aquest país.

Quart. Instar a la Fiscalia que retiri les acusacions i demani l'immediat arxiu del procediment judicial obert contra professorat d'El Palau i d'altres procediments judicials oberts amb la mateixa motivació contra docents de l'escola pública catalana.

Cinquè. Reclamar de les institucions educatives i polítiques la protecció del nostre professorat. Que es facin públiques les indagacions realitzades per la inspecció educativa que exonerava el professorat d'El Palau i es doni suport públic al professorat.

Sisè. Rebutjar l'assenyalament de ningú, siguin alumnes o professors, i condemnar la publicació i

Ajuntament de

Badia
del Vallès

difusió tant a mitjans de comunicació com a les xarxes socials de noms i cognoms i fotografies de professionals de l'educació per part de càrrecs polítics de manera imprudent i irresponsable, la qual cosa no contribueix a la solució. Exigir que s'aturi la campanya de criminalització dels docents i l'ofensiva contra l'ensenyament públic català, que és l'escola de tots i totes.

Setè. Manifestar la voluntat de no alimentar el conflicte ni polititzar més l'escola. Al contrari, som fermes defensors de preservar l'escola del conflicte polític i rebutjem qualsevol tipus de instrumentalització política de l'educació, alhora que instem a la resta de forces polítiques a no posar en risc la convivència als centres educatius. Manifestar el nostre més absolut compromís amb la convivència i la pau entre totes les persones que viuen en el nostre país, així com també amb la resta de pobles de l'Estat espanyol, Europa i el món.

Vuitè. Comunicar el present acord a l'IES Palau de Sant Adreu de la Barca, a la Plataforma de suport als 9 del Palau de Sant Adreu de la Barca, als Serveis Territorials d'Ensenyament del Baix Llobregat, a la Conselleria d'Ensenyament de la Generalitat de Catalunya, al Ministre d'Educació, Cultura i Deportes del Gobierno de España i als grups parlamentaris del Parlament de Catalunya.

B) ACTIVITAT DE CONTROL

Coneixement resolucions de l'alcaldia

La Corporació s'assabenta de les resolucions dictades per l'alcaldia des del número 2018-0302 fins la 2018-0420.

La senyora alcaldessa dona la paraula a la senyora Eli Ruiz, qui diu: «Muchas gracias señora alcaldesa. Simplemente quería pedir dos expedientes que me llaman un poco la atención. Uno es el 1176 y el otro porque pone.... el 1256 pone: *atención, cal escriure un breu resum d'allò què es resol.* Así se llama el expediente, el 1256. Y me llama la atención. Qué es? (.....) En la página 2. A lo mejor es un error. Muchas gracias».

Seguidament dona la paraula al senyor José Pérez, qui diu: «Gràcies senyora alcaldessa. Només dir que he demanat una sèrie d'expedients que estem llegint i estem treballant, però hi ha un decret que és a l'expedient 711/2018, que posa *Anul·lació decret 2018-023*, que quan he entrat surt una altra cosa, surt una cosa que no.... jo crec que o està malament el nom.... Ho deixo aquí perquè.... 711/2018. De totes maneres posaré un correu per poder-ho perquè és que no, no.... només aquest petit matís. I la resta ja està. Gràcies».

La senyora alcaldessa diu: «Prenc nota tant de les dues peticions de la senyora Eli Ruiz dels expedients com de la revisió del decret 711/2018».

C) PRECS I PREGUNTES

PREGUNTES:

La senyora alcaldessa dona la paraula al senyor José Pérez, qui diu: «Muchas gracias señora alcaldesa. Solamente pensábamos intervenir porque veíamos que el pleno iba a ser muy largo y no queríamos tampoco alargar mucho la noche, y vamos a intervenir referente al tema de un expediente que hemos estado revisando de las multas de la policía local. Pero dados los hechos acontecidos hoy

aquí en la sala plenaria con el regidor del PP, me permitirán que haga una pequeña intervención. Desde nuestro punto de vista lo que está pasando con el regidor del PP y es una pena porque a mí no me gusta hablar de nadie que no esté delante, pero es que me veo obligado, es muy difícil tenerlo delante. Pero sí que se lo traslado directamente al equipo de gobierno y verá que no voy a hablar mal de esta persona, ni de este... bueno, de este grupo político sí, pero no de esta persona. Decía que a nuestro entender, lo que está pasando con el regidor del PP es muy poco edificante. Hablamos muchas veces de que la acción política, la actividad política está desprestigiada, pero es que este tipo de actitudes, que estamos consintiendo todas y todos, nosotros también nos incluimos, es muy poco edificante. Y entendemos que esto está pasando a pesar de las reiteradas advertencias o llamadas a actitudes más edificantes que han hecho las compañeras y compañeros de AEB en determinados plenos y nosotros en algunos temas como puede ser el debate del ROM o en algunas comisiones informativas en la cual le llegamos a preguntar incluso si iba a ocupar el espacio que tiene asignado su grupo municipal en la revista municipal. Quiero decir, nosotros hemos intentado a veces poner de manifiesto esto de la manera que mejor hemos entendido y estamos predestinados y lo vemos ya así, a acabar la legislatura tal y como la hemos empezado, o sea, no vamos a lograr nada. Empezamos la legislatura mal, en este aspecto, con una falta de ausencia, una falta de propuesta, quiero recordar aquí en esta sala de plenos y que quede grabado, es un grupo municipal que no ha presentado una sola propuesta en toda la legislatura. Nosotros en el debate sobre las ordenanzas municipales, perdón, el reglamento de ordenanza municipal, que rependeremos el lunes otra vez, y ahí estamos, hemos inquirido en ese tema de hablar de lo que entendemos por un grupo municipal y intentar ponernos de acuerdo, qué mínimo trabajo se le puede exigir a un grupo municipal, porque en el fondo y todas estamos de acuerdo aquí, estamos hablando de dinero público, estamos hablando de dinero público y al final otorgamos una serie de recursos públicos a un organismo que se puede llamar grupo municipal, y al final pues vemos que no tiene ese retorno hacia el trabajo, que se nos supone. No estoy diciendo que tengamos que trabajar ni más, se nos supone. Y todas las personas que estamos aquí sentados en esta silla, lo estamos de manera voluntaria, nadie nos ha obligado a estar en estas sillas. Y sigo, digo que el próximo lunes nos reuniremos para hablar del reglamento municipal y ahí intentaremos insistir en este tema de a ver de qué manera ponemos *topalls*, ponemos toques, ponemos reglas, para evitar y erradicar este tipo de actitudes cara a la próxima legislatura, ya que en ésta nos hemos visto imposibles. Y el planteamiento nuestro, y lo digo ahora así, creemos que el Partido Socialista en el gobierno no ha actuado ante este tipo de actitud, y ahora vendrá a colación, porque les ha salido muy rentable, les ha salido muy rentable, la rentabilidad de tener una aportación política que no exige nada a cambio y yo creo que a lo mejor un poco por ahí van algunas palabras que se han emitido en este pleno. A lo mejor yo es que soy muy bien intencionado, pero yo creo que iban por ahí. Y es una intencionalidad política que hoy el grupo municipal de BeC manifiesta en esta sala plenaria. Está bien que todos digamos no está bien, pero al final nadie hace nada. Nosotros tampoco no hemos hecho todo lo necesario y va a pasar toda la legislatura y nos vamos a ir para casa habiendo dicho no hemos hecho todo lo necesario. Yo creo que debemos hacer una seria reflexión de en qué consiste el debate político y el debate político y el llegar a acuerdos y pactos. Y a veces, la sensación que nos ha dado al grupo municipal de BeC, es que para el Partido Socialista ha sido mucho más sencillo llegar a acuerdos con el regidor del PP, para sacar todo aquello importante que ha habido en la legislatura, y si no, revisen ustedes las actas, estamos hablando de presupuestos, estamos hablando de ordenanzas, estamos hablando de acuerdos....., que no sentar a hablar y negociar y llegar a acuerdos, porque a veces eso significa, sí señora alcaldesa, eso significa renunciar. Entonces, entre las dos cosas, entre tener que pactar y acordar con un grupo municipal que a lo mejor serían más exigentes desde un punto de vista político, fíjese que matizo mis palabras, desde un punto de vista político, tengo la sensación de que ustedes han llegado desde el minuto uno al acuerdo que era mucho más factible, más sencillo esto. Y quiero manifestar esto en nombre del grupo municipal de BeC, porque es nuestra sensación y visto lo visto lo que ha ocurrido hoy aquí también en esta sala plenaria, no nos queríamos ir de esta sala sin poderlo manifestar. Yo creo que ésta, para nosotros ya casi casi anomalía democrática que está ocurriendo a veces en este pleno municipal, debemos manifestarlo y hemos estado manteniendo un cauto silencio que a veces nos hace cómplices en algunas cosas y no nos interesa, no nos interesa decirlo porque no queremos, no creemos que la democracia se deba basar en esto, se debe basar en acuerdos, en pactos, en negociaciones, y a veces tienes que negociar y quienes hemos estado en el mundo sindical sabes que tienes que negociar a veces con posturas que van a ser muy complicadas, pero no te queda otra

Ajuntament de

Badia
del Vallès

y no tiendes por ello a renunciar a la negociación para intentar llegar a acuerdos. Simplemente quería hacer esta matización, este punto de vista, este acuerdo, que sé que no ha caído no va a ser grato de todo el mundo.

Dicho esto, sí que venía a hablar ahora de un expediente que creo que ya intervenimos hace unos plenos. Hemos cogido el expediente que habla de la incoación de multas y esto ya hablamos en su momento y creo que estamos llegando a un momento, estamos llegando a un momento en el cual nos deberíamos sentar a intentar poner.. Mire, en este expediente se incoan veinte... ahora se lo voy a decir exactamente, 26 multas. Es un expediente, como otros tantos, esto demuestra que la policía local pues, bueno, hace su trabajo, hace trabajo, hace trabajo, 26 multas en un expediente. Pero lo que nos llama la atención es lo siguiente, es el tipo de multas y a las horas que se ponen. Vuelvo a repetir, no se trata solamente de.... de las 26 multas, fíjese usted, hay una que es por un tema de alcoholemia. Hay otra por un vehículo que está estacionado sobre una acera, y el resto son o vehículos que están estacionados en líneas amarillas o supuestamente en lugares que no permiten el paso por doble fila, claro, pero es que el tema son las horas, es que de las 26 denuncias, fíjense ustedes que de estas 26 multas, excepto una que se pone a las 5 de la tarde, otra que se pone a las 6 y media, otra que se pone a las 11:45, el resto, 7 de la mañana, 4 de la mañana, 12 de la noche, 1 de la noche, claro, estamos hablando de esto. Qué proponemos el grupo municipal de BeC ante esto que se convierte ya en casi casi un toque de atención y una denuncia de decir cuidado a ver qué es lo que estamos haciendo, porque el mes pasado aprobábamos la Ordenanza municipal de civismo y forma parte de la Ordenanza municipal de civismo que la ciudadanía entienda que las sanciones económicas no es simple y llanamente un hecho recaptatorio. La ciudadanía tiene que entender que cuando se denuncia, se denuncia porque estás cometiendo un acto incívico hacia los demás y castigar a la ciudadanía y repito, castigar a la ciudadanía con este tipo de denuncias, merece una reflexión por parte de todas, y si yo fuese equipo de gobierno sería el primero que lo haría. Por tanto, lo que vamos a pedir por parte del equipo de gobierno es que nos hagan llegar porque los últimos datos que disponemos son casi del año 2012, un listado exhaustivo del número de plazas de aparcamientos que tenemos y el número de vehículos matriculados en Badia. Tenemos unos datos del año 2012 que ya daba un déficit importante y nos da a entender que ese déficit ha tenido que ir aumentando porque, si durante el día la policía local no localiza estos vehículos aparcados en las líneas amarillas, una de dos, o la policía local no sale a patrullar durante el día, cosa que niego porque yo los veo, sale, o dos, es que la ciudadanía no es tan incívica y de día, como hay plazas de aparcamiento aparcan bien. Por contra, cuando salimos de noche, evidentemente, ante la imposibilidad de poder aparcar bien, y en determinadas calles veríamos aquí todavía más, es muy sencillo pasar, y como ocurre aquí un día, el día 4 en Vía de la Plata en cuestión de.... bueno, 23 horas, 23 horas, 23 horas, denunciamos a gente que tiene *parar o estacionar en una zona señalizada amb una marca groga longitudinal contínua*, que todos sabemos en Badia a qué se refiere. Por tanto, instamos al equipo de gobierno a esto, a que nos pasen estos datos, instamos al equipo de gobierno a formalizar una reunión para ver qué tipo de medidas podemos poner encima y aquí tienen a este grupo municipal para colaborar codo con codo y por último lugar, instamos a este equipo de gobierno a manifestar que debemos buscar soluciones antes de seguir viendo este tipo de expediente, que a mí como regidor, la verdad, no los veo nada edificantes. Si antes se hablaba de la falta de edificabilidad por parte de la actitud del regidor del PP, ahora he de decir lo que nosotros, como regidores, no estamos siendo muy edificantes hacia la ciudadanía, porque este tipo de actitudes, desprestigian mucho al cuerpo de la Policía local ante determinada ciudadanía y yo pienso que no es lo que necesita la policía local, al contrario, seguir haciendo su trabajo tal y como lo está haciendo, pero deberían marcarse una serie de directrices, y no quiero utilizar esto, de que hasta que no solucionemos el tema del aparcamiento nocturno, no vayamos a hacer este tipo de temas. Es que uno lee a veces lo que ocurre en algunas calles y da un poco de estupor, al menos personal. Muchas gracias”.

A continuació la senyora alcaldessa dona la paraula a la senyora Teresa Carceller, qui diu: “Gràcies. Abans de començar, tinc unes quantes preguntes, sé que és tard, intentaré ser molt breu, com crec que se'm caracteritza quan intervinc.

Primer de tot, respecte a la reunió senyora Encarna que vostè comentava abans, que havia comentat a la comissió de Territori, jo he repassat la meva acta, normalment agafo actes forces exhaustives, no tinc anotat res de cap reunió del dia 14, crec que potser ho va comentar per sobre però no donant-ho

Ajuntament de Badia del Vallès

Avinguda Burgos s/n, Badia del Vallès. 08214 (Barcelona). Tel. 937182216. Fax: 937182042

per tancat, crec això, perquè se li acaba de preguntar quina és l'hora i no ha sabut dir-la, per lo tant crec que és que no estava la reunió tancada i que per això no es donava com definitiva, sinó jo la tindria a la meva acta apuntada i vostè ara diria l'hora, crec, potser, ja em contestarà. Tinc unes quantes més.

Després, tampoc he trobat res de la internalització del servei de neteja viària, que vostè si que ha comentat que va dir, jo a la meva acta no he trobat res, de fet, després en tornarem a parlar.

I ara ja si que anem als precis i preguntes, intentaré ser ràpida com he dit.

- Preguntem pel llistat de treballadores que han cobrat el pla de pensions, que es va demanar a la comissió informativa de Serveis Centrals i que encara no se'ns ha fet arribar.

- Recentment hem tingut coneixement d'aquest control d'accés que s'ha posat a les plantes de l'ajuntament. A nosaltres ens sembla que ha estat una obra, per dir-ho d'alguna manera complicada, ja que bueno, té una sèrie de característiques al estar a cada planta i relacionant-ho amb el control de registres de la Biblioteca, no entenem com pot ser que si que s'hagi pogut col·locar aquí en aquest edifici aquest control d'accés i sigui tan complicat posar a les treballadores de la Biblioteca el control de registre d'entrades i sortides a la mateixa Biblioteca i que no s'hagin de desplaçar tal i com en aquí s'ha demanat alguna vegada.

- Un altre punt. En el ple passat vam demanar una senyalització d'entrada del parking situat al costat del CAP, tots ho recordaran, aquesta senyalització encara no s'ha col·locat, entenc que no es pot col·locar d'un dia per l'altre, però les disputes dels que volen aparcar continuen sent-hi perquè la problemàtica continua sent-hi. Nosaltres voldríem demanar si no es podria proposar una senyalització ni que fos provisional, fins que no estigui la definitiva per evitar aquests conflictes, perquè hi son i alguns son presents.

- Un altre tema. Senyora Encarna, què he de fer perquè em contesti els mails? Què he de fer? N'hi han uns quants, alguns si que s'han contestat. Passo a detallar. A veure, voldríem veure la informació relativa al permís d'ampliació de la farmàcia de la Mediterrània. Podria dir-nos l'expedient? Aquest si que és veritat es va contestar ahir per dir no gaire cosa més, perquè no hi havia informació. S'ha contestat a darrera hora. Ens estranya que no hi tinguin cap mena d'informació perquè si que és veritat que hi ha cert malestar entre els veïns i a nosaltres ens ha donat la sensació de que la cosa ja havia estat més enllà. I voldríem saber què hi ha de cert en aquesta ampliació de la farmàcia de la Mediterráneo. Després, un altre mail que li vaig enviar, no diré les dates, però si vol les podria dir. Un cop tenim assignat l'expedient 1072/18, subministrament material per a les obres de canvi d'ús de local comercial a habitatge accessible, veiem que està buit de contingut. Podríeu si us plau, pujar els documents per poder-nos informar de la qüestió? Aquest expedient es va obrir el 18 d'abril i està buit, està buit. Jo l'he mirat abans de venir al ple i estava buit.(.....) Però en tot cas si passa qualsevol incidència es pot contestar el mail dient passa això, però clar, jo si no, no ho adivino.

- Després, sobre el control d'accés també preguntàvem, ens ho va contestar la regidora Montse Jiménez, ens ho ha contestat avui mateix, per dir també lo que ja ens havia dit el senyor Polo per mail, voldríem preguntar quin és el cost i quina és l'empresa o si ho han fet amb personal de la casa. Entenem que aviat tindrem número d'accés també, tal i com deia vostè en el mail.

- Un altre pregunta que fèiem era si s'estava redactant algun plec de licitació de contracte de servei de neteja de les dependències municipals, havent descartat la possibilitat d'internalitzar el servei. La pregunta era si s'havia descartat internalitzar el servei o no i amb quins arguments? Això tampoc ens ho ha contestat.

- Respecte l'assistència tècnica per elaborar el plec de clàusules de neteja viària, que precisament avui s'aprovava en el ple, preguntàvem si s'havia vist la possibilitat de fer un estudi de la viabilitat d'internalitzar aquest servei? Per això és que jo qüestiono que es digués a Territori, perquè aquesta pregunta jo la vaig fer després de la comissió de Territori, si ho haguéssim parlat ja no ho hagués preguntat, per això jo crec que no es va parlar, vale? Bueno ara ja l'heu contestat avui mateix.

-Un altre, també detectem que les tècniques no ens contesten els mails, ens consta que darrerament (això és un altre mail eh?) Hi ha hagut una reunió de comissió de neteja podries passar-me l'acta? Això l'enviava a la tècnica que s'encarrega d'agafar les actes, ella em contesta, la te la Encarna Rodrigo i ella us la passarà i encara l'estem esperant, Això es va dir a comissió que vostè la passaria i encara l'estem esperant. Ja no menciono els temes que es queden anotats que passarà a comissió i que no passen i que en la següent comissió he de dir, això ve de la comissió passada i encara estic esperant, que vostè recorda que en aquesta comissió mateix en algún punt he tret, que si vol li busco a la meva acta, no cal veritat, perquè se'n recorda perfectament, ja està a vostè ja la deixo després

em contesta.

- Després un altre punt, de la reunió de l'Escola d'Adults que s'ha tingut ara recentment on se'n comunicava que es deixaria d'oferir ensenyament de castellà en formació instrumental, vagi per davant que estem en contra de que es deixi d'oferir aquesta formació a l'Escola d'Adults, no només pel què suposa per les usuàries del nostre municipi que es veuran afectades i que pot fer que quedin molt més aïllades i sense integrar-se en la comunitat, sinó a més a més tots sabem que comencen retallant de mica en mica fins que el servei es deixa d'oferir. Però volem anar més enllà del fet i dir que lamentem que no s'hagi detectat el problema a temps i per tant no s'hagi pogut donar resposta des de la comunitat educativa. El fet de que no es convoqui el Consell Municipal d'Educació tal i com aquí hem demanat tot sovint pot ser que sigui determinant a l'hora de no haver preparat aquesta resposta adient al problema de la retallada que aquest cop afecta a l'Escola d'Adults, i avui hem vist un exemple en el Ple de com la comunitat educativa tota junta lluitava per una problemàtica d'una retallada. Creiem també que si ve derivat d'una baixa inscripció alguna cosa millor s'hauria pogut fer, més informació a la població sobre l'Escola d'Adults, potser l'espai no era el més adequat, perquè no s'aprofita més la Muñeira? Queixes d'algun professor, d'alumnes cap algun professor que potser afecti que alumnes perdin interès i que l'edifici on es donen les classes no tingui calefacció a l'hivern potser també desmotiva una mica a assistir. Creiem que aquest servei que es deixa d'oferir a l'Escola d'Adults s'ha de continuar oferint en el nostre municipi ja que és fonamental per la integració dels nou vinguts com abans he dit, i potser mes pensant en conciliar la vida familiar no estaria de més complementar-ho amb un servei de canguratge perquè qui vulgui assistir ho tingui més fàcil, potser també és una de les problemàtiques que fan que no s'hi vagi a les classes d'instrumentalització, i ja he acabat, gràcies.»

RESPOSTES:

L'alcaldeessa intervé: «Passaré jo a contestar ràpidament, perquè hi han moltes coses que son demanda d'informació que queda pendent. Jo ho dic per intentar acabar, ja son les nou i cinc.

Bé, jo vull tancar el tema del regidor del Partit Popular dient dues coses, primera: Nosaltres si que hem parlat amb ell i l'hem traslladat aquest malestar, que jo sàpiga en cap reunió de les col·legiades de les que hem tingut cap regidor d'altres grups han tret el tema d'una manera expressa, sempre ho han fet cada cop que aquesta persona no hi era, jo ho dic, és un fet. Jo no se si vostès han parlat amb ell, no ho se, ho desconec, jo dic que jo he viscut en las que jo hi soc present, que son les sessions plenàries, no se si a les comissions informatives s'ha fet referència. Si és així demano disculpes per la meva afirmació. Segon: A mi també em sembla molt poc edificant i molt poc seriós que un regidor que està elegit pel poble vingui de la manera que està venint el regidor del Partit Popular. Tercer: Nosaltres no hem arribat a cap pacte amb el regidor del Partit Popular, el tema dels pactes, o si ens va ve o ens va malament el fet de que aquest regidor voti o deixi de votar, cadascú sap com vota a qui vota i de la manera que vota. Evidentment per nosaltres ens ha facilitat la seva abstenció en alguns casos, i la seva absència en alguns altres l'aprovació de punts, perquè també tenim la negativa permanent de la resta de grups de la oposició. Jo també puc dir que a vostès també les va molt be el fet de que no s'hagin de mullar, perquè ja ha passat en alguna ocasió quan han hagut majories qualificades – ostras ens havien d'abstenir? Perquè surtis?-, això també ha passat en aquest Ple en alguns supòsits de majoria qualificada, sí, quan vam votar la delegació de l'Organisme de Gestió Tributària, que finalment es va abstenir perquè surtis. Van votar dues vegades en contra i de cop i volta –hay es que si no, no surt?- ho recopilaré per donar-li la informació. Quatre: Sobre el treball de regidors i regidores, jo no defensaré el treball del Partit Popular perquè està clar que no ha fet cap treball en aquesta legislatura, però l'exigència política o la viabilitat política o el calat polític o el pes polític de treball de regidors i regidores és molt subjectiu, es a dir, com mesurem, i això l'hem comentat moltes vegades, en el moment que contemplem el ROM, com mesurem el treball d'una formació política, si per número de mocions que proposa podem presentar totes les que ens arriba del nostre partit i estar així tota la legislatura. O podem fer molta feina, hem d'anar en compte com ens posem a nosaltres mateixos les limitacions perquè un regidor no fa la seva feina, perquè ens trobarem amb una trampa amb nosaltres mateixos, i és el que he comentat cada cop que parlem d'aquest tema. Quan parlem del ROM, i quan parlem de l'autoregulació que hem de fer, no només hem de pensar en el regidor in complidor, hem de pensar en els regidors complidors, perquè sí que podem tenir l'efecte pervers d'intentar regular-ho tot pel regidor que incompleix i al final el que estem

fent és perjudicar al regidor que compleix, i amb això hem d'anar amb molt de compte, quan sancionem determinades incompareixença o quan mesurem el treball de regidors i regidores. Jo crec que hem de mirar mes enllà. Jo crec que la nostra responsabilitat com a regidors i regidores d'aquesta corporació sobre tot quan legislem no hem de pensar a curt termini, no hem de pensar en persones amb noms i cognoms, perquè avui serà aquesta persona representant a un determinat grup municipal, però la propera legislatura serà un altre, representant a un altre grup municipal, i jo crec que hem de tenir una mirada molt més en llarg. I crec que estem fent tots un esforç perquè aquest ROM sigui un ROM que ens reguli d'una manera bona perquè això es pugui tirar endavant.

Sobre el diner públic, torno a repetir, jo agraeixo les seves paraules, perquè ha estat molt més elegant i almenys ha definit el que volia dir amb les seves paraules, jo li havia donat l'oportunitat al senyor Duran perquè ho fes en aquest sentit però no ha volgut aprofitar l'oportunitat. Li torno a dir, perquè de veritat que per la relació personal que crec que ens uneix li dono l'oportunitat de que ni tan sol em faci un e-mail per explicar-me quin era el sentit de les seves paraules dient que no m'estava atribuint cap acte delictiu ni a mí ni a cap dels companys i companyes del grup municipal. Crec que estic sent super elegant i super noble, perquè el que no consentiré és que es posi en aquest Ple un altre cop, perquè darrerament passa molt sovint i la meva honorabilitat ha de ser defensada perquè no tot val i darrerament he sentit moltes vegades parlar de delictes i tinc la pell molt fina en aquest sentit i li dono l'oportunitat ni que sigui per mail que em digui miri no jo no volia atribuir-li cap fet delictiu a l'equip de govern. Simplement era pel fet de que ens molesta que un regidor del Partit Popular perquè crec que no és just que quan aquesta persona marxa, quan s'encén el ventilador tot aquest verí que va contra aquesta persona que està incomplint vingui cap a nosaltres, crec que no és just per més que aquesta persona s'abstingui en un punt o voti a favor d'un punt, i cada cop que passa el verí ve cap aquí, i de veritat que penso que crec que no és just. Vostès poden dir sí aquesta persona els està ajudant i ens molesta que els ajudi o no ho veiem be, ho accepto, però que diguin altres coses ja no les accepto, o crec que no és just perquè crec que no ens ho mereixem cap de les persones que estem aquí, perquè nosaltres no som els que marxem, crec que nosaltres sí que venim a les reunions, venim a totes i a les hores que calgui per adaptar-nos a les seves disponibilitats horàries, i si ens hem de quedar fins les nou de la nit perquè qualsevol dels regidors o regidores te feina venim, i si hem de venir a les tres de la tarde perquè ens ho demana un regidor o regidora perquè ha de compatibilitzar-lo amb la seva feina, venim, pues crec que nosaltres no som els que hem de rebre els efectes de que un regidor marxi del Ple, crec que no és just. Dir també que el diner públic en aquest cas com que paguem per assistències, aquesta persona rep per les assistències, jo no se si és la millor manera de quantificar la feina d'un regidor, jo crec que no, però ara mateix és com està establert a la normativa i no tenim un altre manera de modificar. Es veritat que el tema dels grups municipals potser ens ho hauríem de mirar però insisteixo, quan toquem els grups municipals i ho toquem a nivell general perquè no podem dir, toquem aquest i no toquem a l'altre, hem de mirar-lo des d'una perspectiva més ample.

Respecte el tema de l'entrada, no és un control d'accés és una porta d'accés amb un codi que obre la porta, no és el mateix que un control d'accés amb un marcatge, no és la mateixa màquina ni la mateixa complexitat en la instal·lació, passarem el cost, perquè no s'ha obert un expedient com li havia dit la regidora, li passarem el cost de l'aparell, la factura i l'empresa.

I jo me apuntat tots els mails i totes coses que queden pendents.

La senyora Encarna Rodrigo tinenta d'alcaldeessa de Territori diu: «No es tracta de discussió. Comentarte Teresa que en un principio si quizás en las comisiones en vez de toma acta literalmente te dedicaras a escuchar quizás pillarías alguna cosa más. Y comentarte también que después de tres años de legislatura uno debe saber..., yo bastante hago con los mails que me pasas a mi y reenviarlos a los compañeros porque si estas con temas de seguridad deberías saber que es de Servicios Centrales, si estas con temas de habitatge deberías de saber que lo lleva Rafa, etc, etc.

L'alcaldeessa diu: "Jo volia acabar aquest Ple en positiu, ha quedat pales Teresa la teva afirmació, no, no, tú has fet també un relat de tots els mails que quedaven pendents de contestar, tú també has començat dient: Encarna que haig de fer perquè em contestis els mails?" Si us sembla jo he recollit tot el que ha quedat pendent de contestar i es contestarà, els expedients que heu demanat s'enviaran, queda pendent també el llistat de treballadors que la regidora m'ha dit abans de començar

Ajuntament de

Badia
del Vallès

el Ple que demà l'enviarà, i repassarem tot el que quedi pendent de contestar i contestarem. Dono per finalitzat el Ple, lamento que sigui d'aquesta manera i fins el proper.»

DOCUMENT SIGNAT ELECTRÒNICAMENT